

VOL. LXIII.

No. 5

SOKOL AMERICKÝ

VĚSTNÍK
AMERICKÉ OBCE SOKOLSKÉ

OBSAH:

Dopis z Londýna A. O. S. — Jos. Čermák: O všel-
čem a trochu také o nás. — Br. J. Falta: Krvavé vý-
roči mlčchovské dohody. — Tisk. služba Čsl. N. R.:
Němci na rozcestí. — M. Getting: Slovanský svět —
vývoj věcí slovanských. — Jar. Szavský: Germani-
zation in Czechoslovakia — Representative Sokol
writings, translated by Žižka. — Godfrey Lias:
Salute to the Sokols. — Zdrávy organizační: Před-
sednictvo AOS. — Fin. Výkaz za září. — Náčelnictvo
AOS. — Ú. Vzděl. Sbor AOS.: 8. listopad 1920. — 15.
březen 1939. — 9. listopad 1884. — 15. listopad 1865.
— Dr. Vojan: Ant. Dvořák. — Župa Střední.
— Župa Východní. — 50 let Sok. Mladých v Racíně.
— Adresář jednot a žup. — Z naší matrilky. — Jarka
Jelínek: Tělocvičná hlídka.

OCTOBER, 1941

Office: 2348 Clinton Ave., Berwyn, Ill.

Entered as Second Class matter May 23, 1929, at Post Office at Berwyn, Ill.,
under the Act of March 3, 1879.

Sokol Americký

Official Organ of the American Sokol Union.

Vychází 15. každého měsíce v Berwyn, Illinois.

Pořadatel:

JARKA KOŠAŘ
1928 S. Cuyler Ave., Berwyn, Ill.

Editor:

Výpravčí: **JAR. TUREK**
2348 S. Clinton Ave., Berwyn, Ill.

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do listu, články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí být v rukou pořadatele do 1. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny, a to ještě s výhradou, že práce pilněji a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevracejí a neschovávají déle nežli od čísla do čísla.

Přestěhování oznámí výpravčímu každý představitel se člen sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ke které jednotě náleží. Nové, odstoupilé a vyloučené členy s adresami oznamuje jednatel aneb účetní jednoty jednatel Předsednictva a též výpravčímu každý měsíc.

Úřadovna Předsednictva A. O. S.

VÁCLAV KONEČNÝ, jednatel
(Úřaduje od 9 hod. ráno do 4 hod. odpo.)

2345 So. Kedzie Ave.,
Tel. Rockwell 5085
Chicago, Ill.

KAREL M. PRCHAL,
starosta,
2419 S. Scoville Ave.,
Berwyn, Ill.

JARKA JELÍNEK,
náčelník,
1405 W. 18th St.,
Chicago, Ill.

KATA DANKO,
náčelnice,
4955 Henderson Ave.,
Chicago, Ill.

JOSEF FALTA,
pokladník,
3404 W. 26th St.,
Chicago, Ill.

JAR. J. ZMRHAL,
předseda Ústř. Vzděl. Sboru,
4301 W. Cullerton St.,
Chicago, Ill.

JARKA KOŠAŘ,
vzdělavatel Ústř. Vzděl. Sboru,
1928 S. Cuyler Ave.,
Berwyn, Ill.

STATEMENT OF OWNERSHIP, MANAGEMENT, CIRCULATION, ETC., REQUIRED BY THE ACT OF CONGRESS AUGUST 24, 1912.

of Sokol Americký, published monthly at Berwyn, Ill., for October 1st, 1941.

State of Illinois (ss.
County of Cook (ss.

Before me, a Notary Public in and for the State and county aforesaid, personally appeared Jarka Kosar, who, having been duly sworn according to law, deposes and says that he is the editor of the Sokol Americký and that the following is, to the best of his knowledge and belief, a true statement of the ownership, management (and if a daily paper, the circulation), etc., of the aforesaid publication for the date shown in the above caption, required by the Act of August 24, 1912, embodied in section 411, Postal Laws and Regulations, printed on the reverse of this form, to wit:

1. That the names and addresses of the publisher, editor, managing editor, and business manager are: Publisher, American Sokol Union, 2345 So. Kedzie Avenue. Editor Jarka Kosar, 1928 S. Cuyler Ave., Berwyn, Ill. Managing Editor, None. Business Manager, None.

2. That the owner is: (If the publication is owned by an individual his name and address, or if owned by more than one individual the name and address of each, should be given below; if the publication is owned by a corporation the name of the corporation and the names and addresses of the stockholders owning or holding one per cent or more of the total amount of stock should be given.) American Sokol Union. President, Karel M. Prchal, 2419 S. Scoville Ave., Berwyn, Ill. Secretary, Václav Konečný, 2345 S. Kedzie Ave., Chicago, Ill. Jos. Falta, Treasurer, 3404 W. 26th St., Chicago, Ill.

3. That the known bondholder, mortgagees, and other security holders owning or holding 1 per cent or more of total amount of bonds, mortgages, or other securities are: (If there are none, so state.) None.

4. That the two paragraphs next above, giving the names of the owners, stockholders, and security holders, if any, contain not only the list of stockholders and security holders as they appear upon the books of the company but also, in cases where the stockholder or security holder appears upon the books of the company as trustee or in any other fiduciary relation, the name of the person or corporation for whom such trustee is acting, is given; also that the said two paragraphs contain statements embracing affiant's full knowledge and belief as to the circumstances and conditions under which stockholders and security holders who do not appear upon the books of the company as trustees, hold stock and securities in a capacity other than that of a bona fide owner; and this affiant has no reason to believe that any other person, association, or corporation has any interest direct or indirect in the said stock, bonds or other securities than as so stated by him.

5. That the average number of copies of each issue of this publication sold or distributed, through the mails or otherwise, to paid subscribers during the six months preceding the date shown above is. (This information is required from daily publications only.)

JARKA KOSAR.

Sworn to and subscribed before me this 1st day of October 1941.

(Seal.) JAROSLAV TITELBACH.
(My commission expires Aug. 20, 1942.)

UPOZORNĚNÍ JEDNOTÁM!

Snažte se v tomto roce získati co možno nejvíce nových členů. At' každý jednotlivý bratr nebo sestra agituje ve svém sousedství! Silné jednoty — silná Obec!

SOKOL AMERICKÝ

VĚSTNÍK AMERICKÉ OBCE SOKOLSKÉ

Ročník LXIII.

Berwyn, Ill., 15. října 1941.

Číslo 5.

Londýn dne 24. srpna 1941.

Bratrské

Americké obci sokolské,
Chicago.

Bratři a sestry:

Předem tlumočím Vám bezměrné díky našich bratří v armádě za nečekaný dar takového množství sokolských úborů, které jsme v pořádku obdrželi. Nezazlívejte, že tento projev díky zasilám opožděně a současně prosím o bratrské prominutí, že tak málo dali jsme doposud o sobě vědět. Já dosud jsem konal službu vojenskou v armádě a úkoly vojenské na mne a každého z nás kladené nedovolovaly volného času a byl-li nějaký někdy, byl vyplněn vnitřní organizační členstva v armádě, jak pozemní, tak i vzdušné. Přes mnohou nepřízeň a neporozumění a mnohé těžkosti překlenuli jsme mnohé překážky a dnes stojíme již na pevném základě. U pozemní armády máme pobočku Sokola Londýn s několika sty členstva, jehož počet denně roste a u letců máme pobočku, 311 bombardovací perutě, která sdružuje všechny bratry od ostatních perutí. Snahou naší je, aby duchem sokolským byl prostoupen celý náš zahraniční odboj a v duchu Tyršově a Fuegnerově byly vedeny všechny naše snahy za osvobození milované otčiny. Zde nalézáme plné podpory a vzácného bratrského porozumění u milovaného bratra **Presidenta Dr. Edvarda Beneše**.

Mnoho bylo námi vykonáno na propagačním poli. Celé desítky akademií bylo uspořádáno po všech větších blízkých i vzdálených městech za účasti 60-členného pěveckého sboru, složeného většinou s bratří, s pěveckým programem, na nějž právem můžeme být hrdí. Zlatým hřebem akademií byli vždy naši bratři závodníci. Vystupují na hrazdě, bradlech, koni, v prostných a různostech, v nichž hýří akrobacií, strhující obecenstvo. Tento program bývá vyplněn hudbou. Nebude zde v Anglii jednoho vojenského učiliště, kde by naši bratři nebyli zváni, kde by také si nevydobil uznání jak se strany vojenských instruktorů, tak také i posluchačů a to ve vojenských školách, které mají svou tradici a své jméno.

V městě, v němž a poblíž něhož leží naše posádka, máme tělocvičnu, kterou navště-

vují i Angličané, hlavně ženy, ve cvičení, vedeném našim bratrem náčelníkem J. K., bývalým závodníkem Č. O. S., jemuž jste zaslali cvičební střevíce v zásilce úborů a kterým byl zejména rád, že byly určeny pro něj. V tomto městě jsme měli 2 akademie, na nichž vedle našich bratří cvičili Angličané a to žáci a žákyně ve dvojím věku, pak dorost, dorostenky a ženy. Ženy s námi jezdí a vystupují společně na akademických na mnohém zájezdu. A toto všechno draží bratří a sestry bylo nacvičeno a vykonáno ve volném čase, po vojenské, mnohdy namáhavé službě, která pro nás je samozřejmým prvním příkazem. A toho volného času tak málo. Dnes jméno Sokol zakotvilo pevně tam, kam jsme přišli a jméno Czechoslovak je spojeno se Sokolem tak, že není mnohde jiného pojmu.

Měli jsme v úmyslu vypravit k vám na slet naše nejlepší družstvo, ale upustili jsme od toho, věduce, že naše povinnost jest zde a přítomnost velí zůstat zde. Zvítězil rozum nad srdcem, povinnost nad nitrem. Byli jsme ale s vámi. Aniž bychom byli přítomni, nebyli jsme Vás vzdáleni. Viděli jsme v duchu Vojínovo pole poseté bratrstvem, sestrami a naší sokolskou mládeží. A mezi nimi viděli jsme známé tváře, tváře bratří a sester, se kterými jsme prožívali šťastné dny sletové v Praze. Bojujeme na dvou frontách. Vy tam v zámoří vybojovali jste již svůj velký boj a my zde stojíme k němu připraveni.

Bratři letci nás dávno předčili ve vykonávání spravedlivé msty. Jsou to vesměs bratři a jejich činy jsou takového druhu, že i my vojáci otrlí a otvrdli vojenským životem, jsme přiváděni do varu. Právem jsme na ně hrdí. Než bohužel mnohá jména bolestně jsou řaděna v seznam těch, kteří budou pro naše bratrstvo nesmrtelnými. Co jméno to bratr, co bratr to hrdina, který s bezpříkladným pohrdáním přináší na oltář vlasti to co jemu nejdražším — svůj vlastní život. Zde Marathon Sletu 1912. Buď se štítem, neb na štítě. Jiného kreda neznají. A při tom ta jejich sokolská skromnost v hrdinství a zásluze. Mnoho nemluví, za ně mluví činy. Zde úryvek dopisu bratra jedné perutě. "... mám smůlu. Zde jsme si zvolili starostu naší poboč-

ky br. K., výborný hoch, jakých opravdu málo a za dva dny se nevrátil z úkolu nad Německem. Na sousedním letišti slíbil mně pomoc br. F., za dva dny se zabil. V L. ujal se slibně práce br. B. a po slibu za dva dny padl v boji jako pravý hrdina. Opravdu nevím, jak na to. Nyní budu muset na to jíti jinak . . ." Tak píše ten, který denně je vysazen stejnému osudu. — —

Jak jsme na Vás hrdí, drazí bratři a sestry a jak Vám vděčíme za Vaše velkolepé dílo, předvedené 29. června, jímž jste předstoupili před americkou veřejnost. Nemohlo být lepší a vděčnější propagandy, jakou jste udělali. A jak nám v nitru blaze při pomýšlení, že jsme členy téhož bratrstva. To nás sílí a vede. Ani my zde nezažhálehli. Chtěli jsme nejprve v týž den, ale pak z důvodů vyšších uspořádali jsme 12. července vojenský den v městě velitelství naší armády. Byl to malý slet, vedený našimi bratřimi, nacvičovanými bratry a cvičenci z 90 proc. bratří. Cvičili jsme vlastní sokolská prostrná, vystoupení v prostných s puškou, ranní púlhodinku, vystoupení sokolského družstva na hrazdě, bradlech a různých a ve zvláštním vystoupení v prostných. Vše doplněno závody družstev a jednotlivců. Cvičilo ve společných prostných a s puškou po více stech cvičencích. Abychom však byli s Vámi srdcem spjatí a vašeho svátku přítomni, uspořádali jsme v předvečer dne 26.—6. akademii sokolskou v Londýně za přítomnosti bratra Presidenta a druhý den 29.—6. odpoledne uspořádali jsme tutéž akademii u našich bratří letců. A tak využíváme každé hodiny — snad každé minuty, abychom přítomnost svou zdůrazňovali vždy a všude. Mnoho Angličanů se k nám hlásí, že byli na sletě v Praze a daleko více těch, kteří nám již dnes slíbují svou účast na sletu příštím v osvobozené vlasti. A nyní, když máme úbory od Vás, připravujeme se teprve na hromadné vystoupení. Vypsali jsme soutěž na prostrná, která začneme ihned nacvičovat, dokud nám počasí to dovolí. Do města, kde je tělocvična, všichni sváženi býti nemohou, neb je dosti vzdálena od posádek a provozovými hmotami, byt' bychom si je i uhražovali, nesmí býti plýtváno. Je a bude jich potřeba jinde.

Vedle vojenského postoje a úkonů jsme připraveni, abychom i po stránce propagační — sokolské — kdykoliv by toho bylo třeba, abychom svou přítomnost zdůraznili i na venek. Co platí pro celek, platí tím více pro jednotlivce. Z našich řad byli a jsou vybírání cvičenci do anglických vojenských tělocvičných škol a tam svým vystoupením nanovo získávají okruh našich přátel.

Tak jako Vy tam za mořem, tak i my zde a naši doma v porobené vlasti, jsme spjatí společnou páskou, páskou, již zloba času nezpětrhala a všichni jsme si vědomi své slavné minulosti, své přítomnosti a s klidem hledíme vstříc i budoucnosti. Nikdy nezapomeneme vaši bratrské lásky.

A ku konci, bratři a sestry:

Dostávám od vás časopis "Svornost" pravidelně, byt' i v přeházeném časovém pořádku, vedle zásilky červencové částečná zásilka březnová, ale to nic nedělá, čteme všechno, čtou hlavně bratři letci, jimž časopisy zasilám, dostávám časopis "Checoslovaquia Libre" z Argentiny a pravidelně z Kanady "Novou Vlast", ale váš Věstník nám drazí přátelé schází. Dostal jsem jen jedno číslo, březnové "Věstník Sokolské Zupy Východní", ale váš Věstník "Sokol Americký", ten nám schází, od toho nemáme ani jednoho čísla. Ač vám děkujeme za vše, co jste pro nás dosud vykonali, prosíme vás ještě o toto: Chceme vás poznati blíže, s vámi žiti a s vámi se radovati z díla, které společně konáme. I my chceme vydávati zde svůj časopis sokolský a obdržíme-li povolení k vydávání, rádi budeme vám jej zasílati. Je nás zde mnoho a potřeba vlastního tisku ozývá se den ode dne zřetelněji. Nejožehavějším problémem byla pro nás i otázka nákladu, ale i ta bude odstraněna vlastní pomocí. Vedle toho bych vás prosil, nemáte-li nějakou vhodnou anglickou brožúrku o Sokole, neb rádi bychom nějakou vydali pro své anglické přátele. Máte-li něco vhodného, pošlete nám na úkázku. My zde nemáme nic, žádných pomůcek a odkázání jsme pouze na svou paměť' a tu bychom neradi dali ven něco, co by datově, či číselně bylo zkresleno.

Bratři a sestry: Vytrváme, nezklameme a dle vašeho vzkazu budeme se, až přijde náš okamžik, strašně bít a žádného živit. Za všechnu tu bědu našich drahých, za naše umučené bratry a sestry, za naši sokolskou mládež, za rozbité a vyvražděné rodiny, za vyhaslé zraky a utracené životy, za zničenou a tak těžce zdeptanou milovanou otčinu, přijde naše strašná odplata. Vždyt' to je jediné, co doma naše sílí a nás vede. A v tomto našem spravedlivém postoji v splacení křivd a hrůz, buďte naši oporou. Není žádného návratu zpět — mosty jsou strženy — vše spáleno — propast nepřeklenutelná vyplněna ztuhlými těly nejlepších synů a dcer národa, umučených v koncentračních táborech a žalářích. Tyto životy, tato krev volá po naší strašné odvetě. Nesmí býti nikoho z nás, kdo by těmto vrahům podal svou ruku ku smíru. Pro nás smíru není. Až jednou budou se psáti dějiny, budou hrů-

zy a mučírny koncentračních táborů a žalářů svědkem, nad jejichž rafinovaností, bestiální vypočítavostí a sadismem zůstane v hrůze státi všechen demokratický svět. Bud'te nám, drazí bratři a sestry v této naší spravedlivé odplatě oporou.

Děkujeme vám za vše, co jste pro nás

již vykonali, děkujeme zejména za vykonanou, v pravdě gigantickou práci za osvobození milované otčiny, spojení srdcem a v duchu patře vám do vašich předobných zraků, tisknu vám všem pravici.

S bratrským

N a z d a r !

O VŠELIČEM — A TROCHU TAKÉ O NÁS.

Jos. Čermák.

CO S VÁMI dnes chci sdělit a o čem jsem také jako tehdejší spoluredaktor orgánu Nár. Jed. Sokolské se rozepsal, stalo se před více nežli 40 roky. A příčinou, proč k tak dávnému předmětu se vracím jest, že mi to poskytuje opět příležitost upozorniti, jak důležitá jest, abychom při tak často zkoušené mobilisaci nových členů byli opatrnými, koho do řad svých vábíme, abychom byli jisti, jsou-li osobní vlastnosti každého takové, aby jako člen sloužil řadám našim ku cti. Píšeme-li a při každé příležitosti v řečích zdůrazňujeme, že úkolem našim jest lid ušlecht'ovati, povznášeti, tedy v ohledu každém lepším činiti, pak bud'me předem jisti, že nově získaný člen bude učení našemu přístupným, aby svým vrozeným drsným chováním, neslušnou mluvou, bezcitností nečinil jménu sokol hanbu. Připomenutí toto doplňuji vzpomínkou, když jsem také před více než 40 roky hovořil se nového člena získati, jak jeho jen několik slov stačilo, že jsem od pokusu svého upustil. Byl jsem totiž v době té vedle vyučování ve školách posud činným jako vedoucí tělocvičné školy Plz. Sokola a na návrh br. Dibelky zahájena byla též mobilisace, čili nábor. Setkal jsem se na ulici se známým, kterého jsem zamýšlel pohnouti k tomu, aby se stal našim členem, když tu na blízku nás kráčel veselý a dle všeho št'astný manželský párek. Muž tlačil dětský kočárek, v němž spalo nemluvně a matka kráčela vedle, nesouc v každé ruce vak, plný nakoupených potřeb domácích a tu ten, jehož jsem chtěl přiměti k tomu, aby do našich řad vstoupil, při pohledu na manželský párek prohodil: "Hle, také jeden domácí otrok . . ." Zmocnil se mne při té poznámce k člověku tomu takový odpor, že jsem na slova jeho řekl: "Ne domácí otrok, ale z vás promluvil domácí otrokář . . ." S tím jsme se rozešli a tak jsem nového člena nezískal. Při večerním cvičení na to svěřil jsem se se svým nezdařeným pokusem bratru K., (který nás nedávno na věčnost přešel) a on na to pravil: "Nedivím se ti, ale znám jednoho krajana a když tě jen ten výrok tak pohoršil, rád bych slyšel, co by jsi řekl jemu. Sednem si po cviče-

ni v oblékárně někde stranou a já ti budu o něm vyprávět . . ."

* * *

Nemůžeme svým dětem krásnější památky po sobě zanechat, jako vzpomínky na št'astný domov.

* * *

Vyprávěl mi br. K. ten večer mnoho, že by z látky té mohl býti truchlivý román. Líčil neuvěřitelné výstupy odehrávající se v rodině tak, že jsem si umínil člověka toho představití čtenářům sokolského orgánu jako vzor, jakým člověk býti nemá a jako úvod k tomu předeslal jsem několik slov o "eugenice", která v době té byla všude předmětem učených úvah. Začal jsem tedy úvahu svoji takto: "Mluví a píše se o eugenice, t. j. o péči o budoucí pokolení. Až posavad zajímala se věda jen o chov koní, krav, psů, činěny byly pokusy, aby chov jmenovaných zvířat byl co nejvíce zdokonalen, aby plemena se jen zvířata zdravá, čistokrevná. Že lidstvo rozmnožují lidé tělesně zchátralí, duševně chorobní, že otci stávají se nenapravitelní pijáci, idioti, muži prostí všeho lidského citu, o to se věda málo stará. Jen když odchová se zdravá ráce koní, krav, psů. Chovám pevně přesvědčení, že na základech vědeckých založená tělesná výchova přispěje značnou mírou k rozluštění tohoto eugenického problému. Budeme-li dbáti my o takovou tělesnou výchovu lidu a budeme též k tomu přihlížeti, aby statní, vzorní muži volili si za družky na dráze životní též statné, vzorné ženy, vykonáme pro budoucí pokolení více, nežli se nám na první pohled zdá . . ." — Po tomto předslouvu vybral jsem si z líčení br. K. několik úryvků jako ukázky, jakým člověk též jako manžel a otec býti nemá a na jaké by eugenika na prvním místě dohlížeti měla. O tom doleji.

* * *

Litujeme často ubohé dítě, že otce nemá a při tomto vylíčení musíme dítě politovat, že takového otce mělo.

* * *

Tak toho "vzorného" manžela a otce, jak jsem ho před 40 roky čtenářům Sokola představil, představuji dnes vám: Honosil se každému tím, že má čistokrevnou fenu. Věděl, jak se s ní má zacházeti, nikdo ne-

smíel ji dráždit, neboť to prý by mělo špatný vliv na plemeno. Jednoho dne, když přišel domů z práce, velice se rozhoršil na svého synka. Chlapec se totiž chtěl pochlubit chytrou fenou před svými kamarády, házel jí míč, který mu ona přinášela a dítě za ten svůj nerozum, za tu bezcitnost, jak to otec nazval, dostal na místě notný výprask. "Necita", vysvětloval potom přísný otec sousedům. "Fenu tak utýrat, tak ji uhnat. Jaká to potom mohou být štěnata? Ta má mít klid! Ale já mu necitovi dal co proto, že na to bude pamaťovat . . ." — Hle, ukázka, že ani otcem takový člověk nikdy býti nemá . . .

* * *

Hled'me také k tomu, aby do řad našich nebyli při náboru uváděni tací lidé, kteří mají tu truchlivou zkušenost za sebou, že stáli nad hrobem svého dobrého jména.

* * *

To hlavní, jak mi br. K. vyprávěl, nyní následuje: Jednoho dne, když přišel z práce, zastihl ženu svoji uříčenou pobíhající kolem rozpálených kamen. Malé dítě držela na levé ruce a pravou s patrnou námahou upravovala jídlo. Manžel šlehl zraky svými na stůl a vida, že večeře ještě nebude hotova, shodil mrzutě kabát a hotovil se k odchodu. "Ty," prosí žena v obavě před výbuchem hněvu mužova, "vezmi to dítě na chvíli, abych si mohla s večeří pospíšet. Jsem k smrti unavena, já pak vše rychle připravím . . ." "Co pak celý den dřou proto, abych potom doma dělal chůvu?" osopil se muž. "Já dřou v šapu a teď mám chovat, ne?" ("Dřel" se celý den ubožák v krejčovíně.) Po těchto slovech bouchnul zlostně dveřmi a šel do kolny k čistokrevné feně, aby se pokochal pohledem na čistokrevná mlád'ata. Žena s vynaložením posledních sil večeří připravila a nesouc ještě dítě na ruce, vzala džbáněk a šla svému ubohému, utýranému mužičkovi pro pivo. — Také případ pro eugeniku, ne-li? Chtěl by někdo z nás, aby takový nízký tvor v lidské podobě byl také do řad našich uveden, aby se honosil, že náleží také k těm, jichž snahou jest lid ušlecht'ovati, lepším činiti?

* * *

Nedávno kolovala anglickým tiskem zpráva o našem krajanu, který byl žalován pro časté týrání ženy. Na káravé napomenutí soudcevo hájil se obžalovaný tím, "že to žádným přestupkem není, neboť v jeho rodné zemi — v Čechách — je bití žen dovoleno", což páni angličtí zpravodajové s nemalým gustem otiskovali. Jak vděčným bychom takovým našinecům byli, kdyby se k českému původu nikdy nehlásili!

* * *

Na konec vysvětlení, jak jsem k článku, tak dávno v Sok. Am. uveřejněném, opět přišel. Nežli br. K. onemocněl, poslal mi článek ten z orgánu vystřižený a k němu

připojil následující krátký dopis: "Od té doby, kdy jsi jej v orgánu uveřejnil, členstvo naše se valně změnilo. Sloučili jsme se později se Zupou Fuegner-Tyrš, jejíž členové orgán náš před tím nečetli a tu myslím, že by měl být opět uveřejněn jako výstraha, jaké lidi nebylo by radno do řad našich vábit a že by i jejich poměry rodné měly býti dříve vyšetřeny . . ." Byl jsem z počátku v rozpacích, mám-li žádosti br. K. vyhověti, ale činím tak přec. Když jsem jednoho dne zalétal opět myslí do minulosti a počítal, kolik dobrých duší z řad našich nám již předčasně odešlo, vynořila se mi před zraky statná postava a upřímná tvář br. K. a tu rozhodl jsem se jeho přání vyhověti a při tom též připomenouti jeho obavu, jak mohlo by se státi, že bez předběžného vyšetřování mohli bychom uvést do svého středu muže, kteří svojí povahou, chováním, svým nedostatkem lidského citu byli by s to hrdé jméno sokol snižovati a nám jen k hanbě sloužiti.

KRVAVÉ VÝROČÍ MNICHOVSKÉ KONFERENCE.

V československém rozhlasovém programu ze stanice WEDC, učinil br. Jos. Falta tento projev:

Mluvíme k vám dnes s rozzechvělým srdcem a s rozbolestněnou duší, mluvíme k vám, občanům svobodné veliké země, kteří jste nikdy nezapomněli, že vaše kolébka nebo kolébka vašich rodičů stála někde v krásné české zemi a kteří teď znovu prožíváte všechny tragické osudy své staré vlasti. Je třetí výroční den nespravedlivého rozsudku mnichovského, začátku křížové cesty československého národa. A říká-li básník, že je kletbou zlého činu, aby, rozmnožuje se, plodil jenom zlo, vidíme, že od Mnichova se řadí jedno utrpení československého lidu k druhému jako zrníčka v bolestném růženci. Rozhodli-li před třemi lety samozvaní soudci o životě Československa, rozhodují dnes samozvaní soudci němečtí o životech českých lidí. Čtli jste v novinách, jak tekou potoky české krve, jak před puškami německých popravčích čet padají nejlepší z našich nejlepších, jak se znovu plní žaláře a koncentrační tábory věrnými syny a dcerami československého národa. V našich zemích nebylo dosud jediné české rodiny, která by neměla aspoň jednoho příslušníka v spárech německého gestapa — jsou tedy mezi oběťmi nacistického teroru i vaši příbuzní, vaši rodní bratři a sestry, vaši přátelé a známí. Nejsou za mořem a přece jsou od svých domovů dále než vy: za ostnatým drátem, za mřížemi žalářů, v moci nacistického aparátu, který se sklá-

dá z nejhorších, nejsurovějších tvorů, jaké kdy lidská matka zrodila.

Cím se provinili vaši bratři a sestry, že musí procházet tímto peklem? Provinili se věrností k národu a republice, věrností k odkazu našich národních dějin, a to je v očích nacistických vládců zločin nejhorší, tak jako československému národu nikdy nemohli zapomenout, že proti jejich vůli dorostli politické, kulturní a hospodářské samostatnosti, že si obnovil svůj stát, v němž spravedlivě vládl, poctivě pracoval a byl v mnohé příčině vzorem státům větším a starším.

Podle nacistické teorie nemají slovanské národy práva na svobodu a samostatný státní život. Slované v bývalém Rakousko-Uhersku byli v podruží německé a maďarské menšiny a tehdejší Německo bedlivě dbalo toho, aby nedosáhli rovných práv. Polsko bylo rozerváno a polský národ uměle udržován v duševní tmě, balkánské Slovany ovládalo dlouhá léta Německo a Rakousko skrze německé panovníky, které jim tam dosadilo, a v carském Rusku vládli baltští baroni, germanofilský dvůr a germanofilská šlechta. To všechno se změnilo výsledkem první světové války a ani po nastolení nacistického režimu v Německu se nepodařilo proudy německého zlata, v kterém se utopili jednotliví státníci, přimět slovanské národy k tomu, aby dobrovolně položily hlavu do německých osidel a staly se stupni, po kterých by německé barbarství stoupalo vítězně k moci.

Poměr dnešního Německa k světu je dostatečně vyjádřen v Hitlerově knize *Mein Kampf* a prakticky prováděn v dnešní válce. Jde skutečně o ovládnutí světa Němci, neboť nacisté věří, že jsou k tomu vyvoláni samým Bohem. Ale přes všechnu bezohlednost, s jakou zacházejí Němci s jinými ujařmenými národy, je přece jen rozdíl v tom, jak zacházejí se Slovany. V armádních rozkazech, vydaných na počátku válek s Jugoslavií a pak i s Ruskem, nařizuje Hitler výslovně, že s bránci se Slovany mají němečtí vojáci zacházet jako s divou zvěří, mají je ničit a vyhlazovat. Tak tomu bylo a je v Polsku, kde si německá armáda počínala hůř než středověká soldateska, tak tomu bylo a je v Jugoslavií, kde cesta německého vojska je vyznačena lesem šibenic a ssutinami měst a vesnic, tak je tomu v Rusku, kde Němci, jak se sami chlubí, popravují po stovkách mužů a ženy. A tak je tomu i v Československu, kde hned po Mnichovu začali Němci vymáhat vydání osob, činných v protifašistickém hnutí, a kde po 15. březnu pozatýkali proti všemu právu lidí, kteří v politických anebo úřed-

ních službách, hájící zájem republiky, vystupovali proti nacistům a mařili pletichy a útoky Německa proti Československu.

Kde uchvátí moc nacisté, tam přestává existovat právní a mravní řád, tam mizejí všechny pojmy lidskosti, tam se otvírá brána do nejtemnějších dob lidstva. Pro nacismus neplatí žádné smlouvy, závazky a sliby, žádný zákon — Evropu proměnili nacisté v džungli, kde vládne právo silnějšího, což bylo vůdčím heslem německé politiky od doby nejstarších německých králů přes Bismarcka až po Hitlera s výjimkou čtrnácti let výmarské republiky.

Ale ať nacisté, vyděšení válečnými neúspěchy a strachem před povstáním ztročených národů, budou sebe více řídit v okupovaných zemích, ať si jejich zuřivost vyžádá sebe více obětí, i na nich se splní bibliká slova, že kdo s mečem zachází, mečem sejde, i jim se jednou povede jako Kainovi, nenajdou útulku na celém božím světě, a mnohé z nich stihne osud tohoto starověkého dobyvatele, jenž po letech vítězných nájezdů byl v boji s malým národem poražen, zajat, st'at a jeho hlava vržena do měchu s krví, aby se jí nachlemtal aspoň po smrti, když se jí za živa nemohl nasytit. Stíny statisíců umučených nevinných obětí nacistického režimu, stíny milionů padlých ve válkách Německem rozpoutaných budou provázet a děsit strážce nynějšího světového neštěstí až do konce jejich dní. Už dnes vidíme, jak se naplňují slova velkého německého básníka Heinricha Heina: Německo, my rubáš tkáme ti, vidíme příchod dne, kdy hory zločinů dvou evropských diktátorů padnou na ně a zavalí je. Oko za oko!

Stojíme v tichém smutku u popravišti, kde padli naši bratři, truchlíme s národem, který jsi oloupen o nejsvětější svá práva, hledi ztrnulým okem na zpustošenou svou zemi a na nehybná těla svých mučedníků, jimž — tak jako před dvěma lety českým studentům — se země, jež byla jejich koľébkou, stala opravdu i hrobem. Ten národ zatím mlčí, hlas, který mluví v Praze jeho jménem, slibuje poslušnost uchvatiteli a odsuzuje věrnost k vlastní cti, není jeho hlas, není hlas lidu, ale hlas proraďných jedinců, kteří si na neštěstí národa založili svůj blahobyt a důstojenství. Ale mlčí-li národ, mluví kameny — a my i zde slyšíme ten hlas zšeřelých pražských ulic a náměstí, staletých našich chrámů, hlas našich měst a vesnic a hor, slyšíme, jak tamodtud i v přetěžkém utrpení zvučí slavné heslo staré české demokracie, které vyšito na prezidentské vlajce, volalo a bude volat z pražského hradu: Pravda vítězí!

Ano, pravda zvítězí, ale my jí musíme k vítězství dopomáhat, neboť i my jsme odpovědní z krve spravedlivých, jestliže ji nepomstíme aspoň účinnou pomocí tam, kde můžeme, jestliže nestezonásobíme sílu těch, kteří dnes jsou spjati v okovech. Budeme-li za ně bojovat, za ně pracovat, za ně, za krev naší krve, dokud se sama nebude moci rozproutit a vyrazit jasným živým pramenem, pak se i my dočkáme splnění Nerudova proroctví, že bude v Čechách bílý den a plno růží kolem, jak i nad našimi hlavami se zas svobodně zatřepotá bílá a červená vlajka s modrým klínem, vlajka vzkrísžené republiky Československé.

Bít a nežít, pracovat a neumdlévat — to k nám volá čtyřicet šest let starých hrobů nových československých mučedníků.

NĚMCI NA ROZCESTÍ.

(Tisková služba Čsl. N. R.)

Význačný německý spisovatel Willi Schlamm napsal do newyorského týdeníku "New Leader" článek o problému německého národa v poválečné Evropě. Jeho stat' je pronikavou sebeanalysou, velmi cennou, že napsána byla demokratickým Němcem, jenž však na konec sám nevidí východiska ze strašné situace, kterou Hitler připravil německému národu a ujasňuje pouze ostatnímu světu velikost problému, s nímž bude se vyrovnat, aby se světová válka ve dvacetí neb třiceti letech neopakovala po třetí. Článek je nejvážnějším hlasem proti jakémukoliv smlouvání a dohadování se s Hitlerem, neboť mír bez dokonalé porážky hitlerovského Německa by byl jen základnou k této třetí světové válce.

"Vím, a mohl bych vzít na to jed, že všichni Němci nejsou nacisty. Ale také nejsem tak naivní, abych věřil dnes hodně rozšířenému mínění, že zdánlivě neuvěřitelné rozšíření se nacismu je odstrašujícím příkladem bezbranného národa, který se shodou zvláštních okolností dostal do spárů bezohledných a chytrých gangsterů.

Přímo fantastický úspěch nacismu v přerodu německého charakteru byl umožněn předně tím, že skutečně tu je něco, co možno nazývat národním charakterem, a za druhé tím, že jisté stránky německé povahy velmi ochotně, ba s otevřenou náručí uvítaly a přijaly za své nacistickou nauku.

Německá povaha ovšem nevyplývá z "enigmatických vlivů společné krve, ani z toho, co označuje do mody příšlá hloupost slovem "rasismus". Co nazývám "německou povahou", je právě tak rozumově docela pochopitelný výsledek zkušeností německé-

ho lidu z jeho historie jako je docela odlišná povaha anglosaská výslednicí docela odlišné historie anglosaské. At' se díváme s té či oné stránky, nelze popřít, že takový povahový rozdíl tu skutečně jest. A německá povaha jest něčím, s čím se musí v dnešním světě počítat, neboť jest rozhodujícím činitelem při vytváření současného historického prostředí německého. Je to také těžká hypoteka na budoucí běh německých dějin, i kdyby byl Hitler poražen třeba už zítra.

Právě tak jako nepadnul nacismus z modrého nebe, nýbrž zrodil se v chmurných mracích německé historie, tak se třeba dívat na budoucí, pohitlerovské Německo jako na dědice současného režimu. Až budou okolnosti doprovázející pád nacismu takové nebo onaké, clonu obstarající jeho nemravnost rozměrů přímo gigantických nemohou ze života německého národa zmizet jen tak beze stopy. Jsou to nesporně velmi tragické vyhlídky do budoucnosti. Ale dávám přednost realistickému nazírání na věci před universálními návrhy na způsob léčení. Několi snad proto, že bych měl zálibu v melancholii, nýbrž prostě proto, že realism považují za jediného bezpečného ukazovatele cest pro každou akci, od níž očekáváme jisté výsledky.

Příčinou potíží s Němci není jejich krev, ale jejich historie. Jejich podivuhodná netečnost ke všem experimentům a hodnotám, jež nazýváme ideami a důsledky velké francouzské revoluce, není snad něčím, čeho si povšimnuli teprve současní spisovatelé. Němečtí kritikové i ti, kdož se pokoušejí omlouvat stanovisko tohoto národa ke světově známým událostem v XIX. století, se plně shodují v názoru, že politický postoj německého národa jako celku se v základních věcech vždycky lišil od politického postoje všech západních národů.

Není skutečně jedině významné osobnosti v německé literatuře, filozofii, umění a politice, která by s pýchou nebo politováním nebyla uznávala tento prazvláštní prvek v německé historii. Uznával ho Heinrich Heine stejně jako Oswald Spengler, Franz Mehring právě tak jako Heinrich von Treitschke, Friedrich Nietzsche jako Richard Wagner. Jejich důvody pro vysvětlení zvláštnosti německého politického života se různily, ale právě tak se také různily předpovědi do budoucna.

Goethe, Lessing, Heine, Engels, Nietzsche a Marx kritisovali tento fenomenální zjev s pohrdáním a krutou ironií. Kleist, Hegel, Wagner, Bismarck a Spengler ho schvalovali s pýchou plnou vášnivého zaujetí a založili svou ideologii o poslání německého

národa, aby vládl nad jinými, právě na této jedinečné německé lhostejnosti ke všem otázkám individuální svobody. Ale ani jediný německý vědec se nikdy neodvážil popřít existenci propasti, která zeje mezi Německem a západním světem.

Co je vlastně "německá povaha". Je to Hitler nebo to není Hitler? V základě je to sklon se dívat na vnější svět s určité nebezpečné perspektivy. Pohotovost dát se přesvědčit, že řízením nějakého neblahého "osudu" jsou Němci vydáni na pospas nespravedlivému a nešetrnému zacházení. Hluboce zakořeněná víra v metafyzickou důležitost státu, centralisace a moci. Sklon schvalovat v politice zásady, které každý dobrý Němec z gruntu nenávidí, když se dotýká jeho vlastního individuálního života.

Nepopírám ovšem, že také Němci na krátká období ve své národní historii přijali demokratické instituce. Ale vážně pochybuji, zda si vůbec kdy osvojili demokratický způsob života. Jsou to dvě docela rozdílné věci, jak musí přiznat každý, kdo strávil třeba jen několik málo št'atských dnů v prostředí skutečně demokratického národa.

Nemohu posoudit, jak daleký bude vliv pádu nacismu na změnu německých názorů. Shroutili se nacism, bude to jen po prohrané válce. A nic, nic jiného na světě nemůže dát německému národu traigckou lekci, že se válka nevyplácí, leč rozhodná vojenská porážka. Než poražený národ je špatným žákem. Tím horším, když je to národ, který se nedovede smířit s prohrou. A západní národy také nestojí morálně tak vysoko, aby mohly očekávat, že se jim podaří pro sebe vytvořit vlivné prostředí v Německu, které porazili jen za neslýchanou cenu.

Může se kdo domnívat, že v případě vítězství by byla německá Evropa s to vzít na svá bedra břemena nacistických zločinů a platit náklady rekonstrukce vyloupené a zničené evropské pevniny? Ale kdyby zase mělo pohitlerovské Německo, nešťastný dědic nacismu, nést tyto náklady, mohl by se kdo domnívat, že vyčerpané zmatené a uvnitř rozešvané Německo jen tak lehce odhodí svou staletou minulost a přejde rovnou nohou do demokratického života?

A ještě něco. Každý, kdo v duchu porovnává nastávající pád nacismu se shroucením se hohenzollernské říše poměrně bez velkých otřesů, prostě neví, co by měl říci. Konec nacismu přinese něco mnohem dalekosáhlejšího než prostý pád diktátorského režimu, něco mnohem vážnějšího než je známý a staromodní pád reakce, která snadno může být nahrazena nějakým parlamentním vládním systémem, jako se již opě-

tovně v historii četných národů stalo. Reakční režimy z poměrně nedávných let (ca- rism a kaiserism) vždycky reprezentovaly jen číselně malou společenskou skupinu a měly proti sobě převážnou většinu národa. Ale nacism se opírá o dobrovolnou, nadšenou, fanatickou podporu valné části německého národa. A bude ji mít, i když se podaří ho porazit.

Cisárství se také těšilo loyaltě průměrného německého občana, dokud vítězilo. Ale byl to vyumělkovaný a vžitý patriotism, jak ho známe z historie také jiných národů. Ale hluboce zakořeněné, skoro šilené stotožnění se s nacismem, které dovedl Hitler vstřípnit dobré polovici německého národa, musí být považováno za přímo živelní katastrofu, za bezpříkladný fenomén největšího významu a důležitosti a nedozírných následků.

Třeba je to zarmutlivý fakt, je to holá pravda. Poválečné Německo bude za všech okolností národ mužů a žen vychovaných Hitlerem. Co pravím, že vychovaných: opilých, zmámených, otrávených, zkažených skrz naskrz, poblázněných Hitlerem! A dokonce statečná, obdivuhodná menšina Němců, kteří se srdcem a rozumem vzpírali ošálení, musila chtět nechtět za osm let nacismu podlehnout jeho vlivům více, než svět a oni sami se odvažují přiznat.

Až bude Hitler poražen, ještě pořád (ba ještě více) bude svět stát tváří v tvář faktu, že uprostřed evropské pevniny žije mocný národ, který (ač bohatě nadán a vynikající v mnohých oborech velkými schopnostmi) je o půldruhé století za západním světem a způsobem života.

Zbaveno Hitlerova vlivu Německo by snad v několika desetiletích mohlo dohnat, co za stopadesát let zmeškalo. Ale do té doby (my a snad také naše děti se toho dožijeme) nedostatek synchronisace mezi západním světem a Německem zůstane srdcelomným problémem i po naprosté porážce nacismu, základním problémem pod miliony jiných obtíží praktické povahy.

Můj lék proti tomu? Neznám jej, pořád ještě hledám někoho, kdo by jej dovedl předepsat."

SLOVANSKÝ SVĚT — VÝVOJ VĚCI SLOVANSKÝCH.

Nejprve se poznali představitelé Československa a Polska a zahájili práci na vybudování stálé spolupráce. Počin Němců — útok proti Rusku — posunoval slovanské věci dopředu neočekávaným způsobem. Poláci a Rusové se snad nemají rádi, mají však nyní společného nepřítele — Němce. Jde jim přec o bytí či nebytí, a tak povstá-

vá sblížení mezi dvěma největšími slovanskými národy. Jak mezi Poláky, tak i mezi Rusy nastává celkem nová doba, s novými lidmi na čelných místech; doba s novými hospodářskými položkami, s cele novým sociálním upravením lidské společnosti.

Na obzoru československém nebe se vyjasňuje. V bojích v Rusku vidíme, s jakou ohromnou připraveností Němci se připravili k ovládnutí Slovanů především. Mírové pokusné balonky jasně naznačují, že Němci by za cenu nadvlády nad Slovany nedbali se vyrovnat s Anglií, Francií. Jedná se o to, zda-li má být pro Němce otevřena brána k rozvoji směrem na východ Evropy, anebo na západ.

Uznání čsl. vlády ve vyhnanství s Eduardem Benešem v čele, jest důležitý čin Velké Británie, U. S. A. a Ruska. Doufejme, že jedním z válečných cílů všech třech států bude znovuvytvoření čsl. státu. Kdyby Československo mohlo se spoléhat na přátelský sousední stát polský, bylo by silnější i významnější.

Otázka znovuzřízení Československa je odvislá do velké míry od vítězství demokracie a Ruska nad německým blokem, ku kterému přináležejí Finsko, Maďarsko, Rumunsko a "svobodné Slovensko". Maďaři jsou dobrovolní spojenci Německa — bojují proti Rusku z vlastní vůle, bez provokací. Maďaři stávají se spojenci Němců v každém útku proti Slovanům.

Přepadnutí Ruska probudilo dřímající a omámené slovanské vědomí a toto se projevuje nepředvídanými příznaky. Celý svět dnes ví, že se Německu nejednalo pouze o komunism — ale o bytí ruského národa jako celku. Němci rozlomili Francii na malé, slabé kousky; totéž by chtěli učiniti v Rusku — rozdělit ruský národ na menší kousky, potom sebrat co se odnést dá. Avšak v Rusku proti Němcům nestojí "komunisti", ale celý ruský národ. Toto psalo již více spolehlivých amerických odborníků.

Čistá slovanská vzájemnost, jako ji pěstuje Sokolstvo, to cosí, co jen srdce skrývá — začíná se ozývat. Sokolský prapor je dnes nejen symbolem naděje, ale pevným majákem, osvícujícím cestu, po které máme kráčet. V myslích našich necht' není zmatku vyplývajícího z různých otrav duševních. Šli jsme a jdeme sebevědomě vpřed, i když to často vyžaduje veliké oběti.

* * *

Shora uvedené jsou úryvky článku z pera Milana Gettinga, uveřejněného v "Slovenském Sokole". Úřední orgán bratrského tělesa přináší poučné úvahy br. Gettinga pra-

videlně. Zijeme v nadmíru zajímavé době kdy vážné a dalekosáhlé změny jsou takřka na denním pořadu. Uvědomnělý Sokol se snaží myslet jasně, nebojí se pravdy.

Jaroslav Sázauský:

GERMANIZATION IN CZECHOSLOVAKIA The Nazi Plan

According to information which was received in London from Central Europe, the Nazi plan of Germanization may be supposed to be more or less as follows:

(1) To Germanize the Czech nation completely in the course of one generation by an exchange of populations, transplanting Germans to Czech areas and Czechs to Germany; to deprive the Czech nation of all kinds of schools and of universities; to transfer immovable property from Czechs to Germans and make the Czechs into a laboring class without property.

With this end in view the Germans have been systematically appropriating Czech property under various pretexts for their own purposes. They first seized all State, provincial, and municipal property and the property of various public and private corporations and foundations. Under the pretext of Aryanization every industrial, commercial, or banking undertaking which had a Jew on its administrative or supervisory body was put under German administration, and the number of German shareholders was gradually extended, without any actual contribution of plant, stock, or capital, until the whole undertaking became purely German. Any suspicion, whether justified or not, of connection with the activities of Czechoslovaks abroad on the part of the leading officials of an undertaking led to similar consequences. The Nazis are extraordinarily inventive in the matter of finding legal pretexts and explanations and in issuing governmental orders, and they always find some reason for appropriating the property desired. How far they will go in their interpretation of the laws is seen from the fact that they are expropriating dozens of villages in the agricultural area under a State defense law of the former Republic, basing their action on the vital interests of the German army. The areas subject to expropriation are in the most fertile parts of the country, on the plains where there are no defensive constructions or anything of that nature, and German agricultural workers are settled in the areas thus cleared.

The plan for the Germanization of Bohemia and Moravia seems to consist of two parts:

(a) In Moravia the German element from the North is to be linked up with that in the South by means of the islands of German population round Svitavy and Jihlava and the German minorities at Brno and Olomouc. This corresponds to the plans made in the last century.

This is supported by the expropriations of thirty-seven villages in Central Moravia. By April 1st of this year the first Germans from Bessarabia were already moving into the evacuated villages in Moravia.

(b) In Bohemia, Germanization is to be carried out by the industrialization of the central area and by the artificial increase of the population of Prague from one million to three or four millions. The plans for this are already worked out and the first buildings are being erected, following out the plans for the evacuation of German war industry, which is moving to safer quarters away from the bombing of the R.A.F. German workers are being evacuated along with the industries, some of which are also moving to other Czech towns. In the rural areas of Bohemia, however, expropriation is going on in a manner similar to that in Moravia. Just East of Pilsen ten Czech villages have been emptied of their inhabitants, and in the most fertile part of the Elbe basin another twenty-seven villages are to be emptied.

The Czech workers who are being transported to the Reich are some of them skilled men, who are being sent to the factories which are most often bombed, but for the most part they are unskilled laborers and agricultural workers. Recently the Germans have been taking even girls and young women, who suffer morally from their life in Germany, where they are treated like slaves. Things have become so bad that Mass is offered up for the women who are being taken away. In deporting workers abroad the Germans pay no consideration to family ties; on the contrary, they sometimes deliberately separate families to intensify the demoralization of the Czech people as much as possible.

(News Flashes from Czechoslovakia.)

REPRESENTATIVE SOKOL WRITINGS

Translated and Edited by Žižka

(Continued.)

Spring weather arrived early that year. The first days of May were warm, and soon nature showed she was re-awakening. It was announced that the first Sokol program was advanced — that on May 11 (1862) we would visit Závist.

First Public Appearance of the Sokol

There was enthusiasm aplenty, but the more serious members realized there was considerable responsibility attached with this venture "into the open". For one, the red shirt was with us to stay: it could not be hidden. It would not be just to try to deny the fact that the Garibaldian shirt had a great significance at that time and has a significance even in 1941. This shirt represented liberal Europe's challenge of Progress and Liberalism. It was a challenge to the old, corrupt, reactionary, clerical order. It is to be regretted that in the "enlightened" 20th century there can be found members in the American Sokol organizations ignorant of Sokol principles — so ignorant that they fear the Garibaldian shirt. Aye, when we Sokols first wore our red shirts in public they immediately became a symbol — a central point around which all loyal sons of Bohemia could gather.

I repeat that all the more thoughtful members of the parent Sokol organization realized that this initial introduction to the Bohemian public was of great importance. Not all of our members, however, were practical enough to understand where and how to procure the Sokol uniform. Once again we were brought to realize the fact that the practical, the real, the "material" side of Sokol life is as important as the theoretical, the ideal. If one depends only on ideals and forgets to bolster them with material fibre, his dreams will not be fulfilled.

Most of us were young men, and hence our sparse savings had to be judiciously used in acquiring the uniform. In my case I didn't receive it until late Saturday evening, May 10, so that any alterations or adjustments were impossible — to morrow was to see us marching down the streets of Praha! Sunday morning, May 11. I arose at 3:30 A. M. I dressed in a hurry, downed a cup of coffee, ate one of those fine české rohlíčky, took a bit of money with me, and left home — walking on clouds, with a song in my heart.

About two hundred paces from my house, a woman was just opening her grocery store. If surprise could actually cause ones eyes to pop out, that daughter of Bohemia would have been blinded. My Sokol uniform caused sensation No. 1. Rounding a corner, I heard the voice of a lad across the road ring in the stillness of the beautiful spring morning: "A Sokol! Look at him — there goes a Sokol!" This remark proved that our organization was being discussed in the Bohemian households. Before long four or

five boys were tagging after me, discussing amongst themselves the various features of my dress. Believe me, those kids didn't miss a thing. Deep inside me I was thrilled: From the excitement in their voices, from their apparent approval, I felt certain the citizens of tomorrow were with us...

The boys followed me all the way to Apollo. There was plenty of activity in our gymnasium even at this early hour. Promptly at five o'clock Miroslav Tyrš gave the order to march. Shortly before eleven, we reached the high fence around the grounds of Závist.

Today I realize that I would have acted more judiciously had I followed the example of my elders who purchased eats, and lunched while they rested beneath giant trees. The keeper of the bar set up emergency tables by placing planks across carpenter horses and placed thereon all the goods and liquid refreshments on hand. Before long, all had disappeared! Personally, I felt neither hunger nor exhaustion. I felt, confident, moreover, that I would be able to obtain something to eat and to drink more comfortably, after the first rush had passed. It was unfortunate that I did not notice that the jam continued — until, as I said, the entire stock was gone.

Instead of taking care of the "inner man" my footsteps led to the nearby meadow where merry voices arose. I took part in a couple of games, and thus forgot that noon had come and gone. At length, I began to feel the pangs of hunger and thirst. Going back to the bar, I discovered that the "refreshments" were all gone. The food was all sold. I drank a glass of water, and tried to stifle my hunger by smoking. Back to the meadow to engage once more in the games, and forget hunger and thirst. In fact, I participated with such fervor that shortly after three o'clock I began to feel ill because of lack of food. Further attempts to procure something to eat were futile. When I returned to the meadow, I noticed that the public was already on the move back toward Praha, either by food or by carriage.

Once again Tyrš gave the order to assemble, and we set out on our return to Praha. This, only after some delay because the later famous Sokol discipline was not yet an integral part of our life, and some "wandering sheep" took up considerable time before they were herded together. I was tired by now, but set out on the hike home with enthusiasm.

To this day, I don't recall just how I got back to Praha. I do recall that just before

we got to the cross-road near Žitná Brána a great portion of the marchers left the ranks, scattered, and went directly to their homes. Yes, I remember now that even as we entered the suburb of Nusle (now part of Greater Praha) some of our boys deserted us. And so, when we finally reached Žitná Brána, there remained only a small fraction of those who set out that morning. So, with doubtful glory, ended this first public venture of the Sokol. Good fortune was ours that the public did not see the handful of gymnasts who stuck it out to the finish; by the time I turned my steps homeward after Tyrš had formally dismissed us, it was dark and the streets were deserted.

Formal Dedication of Sokol Emblem

The confidence of a brighter day for Bohemia, the enthusiasm to bring contributions to her renaissance — was probably at a higher level in 1862 than even in 1868 when the Národní Divadlo was founded. Men successful in many spheres of activity were in contact with one another. The successful accomplishment of one served to encourage the next. Karel Havlíček, called by general Zach the only modern martyr to the cause of patriotism, regained popularity in all circles of Bohemian society. A national lottery was sponsored in behalf of Zdenka Hevličková and a gigantic festival was staged in Praha. More than 100,000 visitors came to Praha — coming by train, by wagon, afoot — even from the distant frontiers of Morava.

The common people had never forgotten their champion, Karel Havlíček, but the "nicer" people had turned the disfavor of official circles. He was a "radical" and a "dangerous" fellow... we'll erect monuments to him after he's gone — and harmless. We'll make pretty speeches about him, but heaven help anyone who would try to follow his uncompromising tactics: the fearless revelation of rotteness and corruption in official circles; the tearing away of the false smugness that covers "society"; the shattering of the sham and bunk spewed forth by those in power. The searchlight of thorough examination must not be turned upon us!...

The year 1862 saw the nation united. The good of the whole was paramount in everyone's mind. Party lines were not drawn so rigidly that loyalty to one's party was of supreme importance. Men were recognized for their actual merits, and not only when they belonged to the "right" party. Yes, the spirit of 1862 was as noble as it was un-

TĚLOCVIČNÁ HLÍDKA

Řídí Jarka Jelfnek.

Čest budiž památce bratří padlých za svobodu českého národa i celého lidstva.

Germáni však nemohou zničiti vlasteneckého ducha Sokolstvem živeného.

Za každého, Germány popraveného bojovníka, nastupují nyní tisíce nových borců a svoboda národa českého bude obnovena i uhájena.

Potupa národa bude smyta! Čechům vzejde opět slavný den svobody, neboť drahá česká krev neteče nadarmo. Přejde den odplaty — odplaty spravedlivé a jistě hrozná. Krev mučených a ubitých volá po pomstě!

V hluboké úctě skláníme se před hrdiny, kteří položili své životy za svoji vlast!

Kata Danková, náčelnice AOS.:

Sokolské odbočky Amerického Červeného Kříže.

Sestry!

Vybízíme Vás, abyste založily v sídlech svých jednot sokolské odbočky Amerického Červeného Kříže. Vážná doba ukládá nám vážné povinnosti a nutí k opravdové připravenosti pro časy příští. Americké Sokolice zajisté nejlépe splní své poslání, když

dle své výchovy, učené v Sokole, pro obranu vlasti založí označené sokolské odbočky Červeného Kříže. Vyškolení sester v pravidelném kursu pro první pomoc a vůbec službu ošetřovatelskou pro tuto dobu je naprosto na místě, ba u Sokolic téměř nutné.

Do těchto kursů mohou se přihlásiti

všechny sestry, bez ohledu, zda-li cvičí či necvičí, ale doporučuji, aby rozhodné kursy Amerického Červeného Kříže prošly všechny cvičitelky.

Americká obec sokolská zřízení sokolských odboček Amer. Červeného Kříže jednomyslně schválila a nyní záleží na jednotách ba přímo na sestrách, aby bezodkladně přistoupily k uskutečnění úkolu tak vznešeného a krásného.

První odbočka byla založena v Chicagu r. 1939.

Nyní v Chicagu a okolí, v nejbližších dnech, provedeno bude několik ošetrovatelských kursů a nové odbočky založeny. Pevně věříme, že bez otálení se tak stane u všech našich jednot v celé Americe. Vejděte ve styk s místní organizací Ame-

rického Červeného Kříže a zde vám budou poskytnuty informace, jak získati lékaře-instruktory pro kurs, jaké jsou školní poplatky, rozvrh školy, organizace atd. Pouze se souhlasem A. Č. K. možno založiti odbočku stejného jména, ale vyžádejte si, aby k názvu připojeno bylo jméno Sokol.

Jakékoliv jiné pokyny v této věci ochotně poskytnete vám náčelnictvo AOS.

Připomínáme, že se nejedná o pomocné odbočky A. Č. K. pro pletení a šití šatstva, ale o výchovu a výcvik ošetrovatelek.

Pevně věříme, že se najdou sestry, které převezmou zorganizování sokolských odboček Amerického Červeného Kříže bez otálení.

Neodkládejte! Dejte se do práce ihned! Pište nám, jak se práce daří.

O. Kudrnovsky:

Unpopularity of Apparatus Exercises

The national emergency reveals that American youth in strength and hardness is below par. A great many lack in muscular development, stamina and vigor.

From many sources, we hear of the urgent need of a more rugged type of individual. Many educators and school officials recommend better programs of physical education with greater emphasis upon the use of apparatus, which has no equal, in developing these characteristics.

In spite of these shortcomings, a National Defense Board recently appropriated eighteen thousand dollars for basketball back boards and nothing for gymnastic apparatus.

What is the reason for this misdirection in the restoration of physical fitness of American youth?

Let us look at the sources of dissension and misapprehension of apparatus work.

The first in the series of articles, we will discuss the safety and health hazard of apparatus exercises.

According to a survey of the National Bureau of Casualty and Surety Underwriters, heavy apparatus ranks first in severity and second in frequency of physical injuries during the indoor gymnastic and athletic activities. Basketball, wrestling, tumbling and swimming followed in the same order.

According to another survey in the Eastern schools and colleges, approximately nine incidents of injuries occur per one thousand exposures. This is about the same ratio as in every day life activities. The rating of sports is as follows: 1. Touch-

Football, 2. Heavy apparatus, 3. Football, 4. Wrestling, 5. Lacrosse, 6. Speedball, 7. Tumbling.

In some states and many schools, the apparatus is barred not only from interscholastic competition but also from the physical education program, solely, for this reason.

Unlike in football, basketball and other seasonal sports, the dangerous features and causes of accidents in the apparatus work are periodically studied and reconsidered, and safety techniques introduced.

The only similar publicly known attempt in this country had been made in 1888 by R. A. Roberts, an instructor in a YMCA college for P. E. instructors. He, after his own accident on the horizontal bar, set up five rules for the apparatus work. "All exercises should be short", "All exercises should be safe", "All exercises should be easy", "All exercises should be pleasing", "All exercises should be beneficial".

Thereafter, a few treaties on spotting skill and safety techniques appeared in Physical Education periodicals. In the Physical Education schools for teachers, as far as I know, no course in safety techniques and guarding are offered or required.

Realizing this deficiency, we will discuss in the balance of this article the causes and remedies of physical injuries.

I. The Gymnasium, Locker Room, Shower Room.

1. Temperature is too cold.
2. The floor:
 - a) Too slippery.

ETHEL VOJTECKÁ,
župa Matúš Čák Trenčianský,
STJS., II. přebornice amerického Sokolstva 1941.

EMILY MACÁKOVÁ,
Racine, Wis., AOS., III. přebornice amerického Sokolstva.

BLANCHE DIBELKOVÁ,
San Francisco, Calif., AOS.,
získala I. cenu vyššího oddílu žen.

- b) Wet.
3. The gymnasium space:
 - a) Too crowded with apparatus or gymnasts.
 - b) Obstructing walls or constructions of the building.
 4. Unsafe stairways to the locker rooms and balconies.

II. Equipment.

1. Deteriorated ropes holding the suspended apparatus.
2. Unsafe apparatus:
 - a) Due to its construction or condition.
 - b) Marred surface on smooth apparatus, or excessive accumulation of magnesium on apparatus.
3. Unsafe adjusting devices.
4. Faulty placement of the apparatus; mats; jumping boards.
5. Sliding of apparatus, jumping boards and mats.
6. Flying apparatus:

- a) Its placement in relation to others in the gym.
- b) The time of its use in relation to the others in the gym.

III. Leadership.

1. Inadequate supervision:
 - a) During the regular class.
 - b) Before and after the class.
2. Inadequate teaching techniques.
3. Inadequate protective techniques.

IV. Gymnast.

1. Insufficient preparation:
 - a) The elapsed time since last meal too short before work.
 - b) Improper shoes.
 - c) Improper uniform.
 - d) Wearing of jewelry and sharp objects in pockets, and safety pins in clothing.
 - e) Insufficient use of magnesium.

V. Inherent Features of Stunt Itself, (To be continued.)

JAROSLAV ŠMERDA,
člen Sokola Havlíček-Tyrš,
AOS., Chicago, I. přeborník
v pětiboji.

MILDRED VENCLÍKOVÁ,
Sokolice Havlíček-Tyrš, AOS.,
Chicago, získala I. cenu nižšího
oddílu žen.

← GEORGIANNA POSPÍŠILOVÁ,
Sokolice Havlíček-Tyrš, AOS.,
Chicago, Ill., I. přebornice ve
čtyřboji žen.

Našemu cvičitelstvu!

Vážná doba ukládá větší zodpovědnost sokolskému cvičitelstvu. Cvičitelstvo jako nejdůležitější výchovatelská složka sokolské organizace, má před sebou vážný úkol, jak přenést se a udržet výchovu sokolskou přes těžkou válečnou dobu, aby nenastal pokles v počtu cvičících a při výchově mravní.

Nyní se musí soustředit veškerá činnost do sokolských tělocvičen, máme-li mít úspěch a chceme-li udržet to, co naši předchůdci pracně budovali: Zdravou sokolskou organizaci, zdatné a početné cvičící třídy členstva a mládeže.

Je to těžký úkol, doba je mimořádná,

prostředky nedostatečné. Chybí nám cvičitelé a cvičitelky dobře vyškolené, nemáme knižních pomůcek, není dosti tělocvičných skladeb pro veřejná cvičení, nastal přirozený pokles počtu cvičících mužů.

Jak budeme postupovat?

Především nutno se přidržet naší soustavy tělocvičné a osvědčené metody z let minulých. Tělocvičné hodiny nutno vést soustavně, methodicky a tak rozmanitě, aby byly zajímavé, aby účel byl dosažen a bylo tu jisté osvěžení tělesné a duševní.

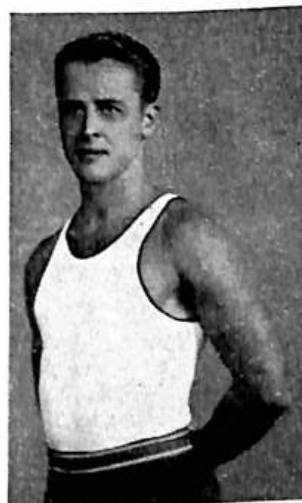
Je nutné vzbudit zájem o tělocvik ve všech vrstvách a tento zájem správným postupem při vyučování udržet. Zařadit

FRANK ERHARDT,
Bridgeport, Conn., STJS.,
III. přeborník amerického
Sokolstva.

VLASTA TOMŠOVÁ,
Sokol Americký, AOS., Chicago,
získala I. cenu středního od-
dilu žen.

EDVARD PETRAS,
župa M. M. Hodža, STJS.,
I. vítěz ve středním
oddílu.

nutno i cvičení spadající do výchovy bran-
né, zejména pořadová se všemi bratry a
dorostem.

Tělocvičná hodina.

Začne přesně v udaný čas bez ohledu na
počet přítomných. Opozdilci se hlásí ve-
doucimu. Vážná omluva se přijme. Likna-
vým se bratrsky domluví.

Společná cvičení.

Společná cvičení necht' jsou rušná, hbitá
a vydatná. Je nutné časem měnit společná,
aby byla rozmanitost. Zde je nevyčerpa-
telné bohatství cvičení. Nutno však, aby
cvičitel byl dobře připraven. Ukázka cviku,
povel, provedení při rozcvičení, vyvrcholení
a mírném uklidnění, aniž by 10 až 15 minut
bylo přerušeno bezcennými pohovky a zby-
tečnými výklady. Jarý ruch nutno vnést do
společných cvičení.

Pro společná pořadová všeho členstva
vyhrad'te vhodný den a čas.

Cvičení na náradí.

Další část hodiny provedena budiž dle
rozvrhu stanoveného dle vyspělosti cviči-
cích, počtu družstev a zařízení tělocvičny.
8—10 minut cviků na náradí, či s náčiním
nebo atletiky, při rychlém střídání cvičenců
vydatně zapůsobí na tělo. Nutný je ohled
na družstva starších bratří a sester, na do-
rost či žactvo. Důležitá je ukázka cviku
po krátkém pojmenování a dobrá záchrana
či účelná dopomoc. Dobrý vedoucí družstva,
vykoná zde i mnoho výchovné práce na ka-
rakteru jednotlivců.

Závěr hodiny.

Rušná hra, různosti, několik minut trva-
jící, uzavře tělocvičnou hodinu. I zde musí
se dbátí na pořádek a pravidla.

Nácvik písně, opakování známých písní,
píseň při pochodu povzbudí náladu.

Krátký, vhodný proslov, přesvědčivě pro-
nesený utvrdí cvičící v sokolském cítění.
Povzbuzení k dalšímu cvičení a Nazdar
končí hodinu.

Hodina ve skutečnosti může být i časově
delší. Vše musí být vedeno bystře, ráz na
ráz. Po pravidelné hodině ještě bývá volný
nácvik na náradí či utkání ve hrách mí-
čových.

Cvičitelské hodiny.

Členové a členky cvičitelských sborů ma-
jí mít též pravidelné nácvičné hodiny pro
příští vedení, či vlastně domácí kurs pro
cvičitelstvo.

Mimofádný nácvik.

Nácvik na veřejné cvičení jednoty a
zvláštních čísel prováděn budiž mimo pra-
videlné hodiny.

Neděle, svátky i jiné dny budiž využity
pro nácvik závodníků, závodnic a pro vý-
lety, vycházky a t. p.

Oborné knihy a příručky.

Co tu je možnosti — co tu je práce! Ale
vše se nechá dobře provádět, je-li dobrá
vůle a schopnost. Proto se musí cvičitel-
stvo vzdělávat. Vzdělávat na kursech, před-

náškách a hlavně pomocí knih a příruček. Ale jak, když knihy dnes již nemáme?

Každá jednota má svoji knihovnu. Dobrý cvičitel a cvičitelka si vyhledá v té staré, často opuštěné knihovně potřebné spisy. Čte a čte je znovu a znovu. Vždy najde něco nového i ve starých knihách. Velice cenné jsou odborné spisy br. Josefa Čermáka: "Dětský tělocvik", "Tělocvik ženský" a jiné, které najdete v našich knihovnách. Spisy br. Čermáka jsou stále nové.

Za tisíce dolarů, před několika lety, bylo darováno a prodáno množství novějších příruček a knih. Kam se poděly ty knihy? Jsou opět v knihovnách, ale velikou většinu si je ponechali bývalí cvičitelé a cvičitelky. Jděte k nim a vypůjčte si je!

Tělocvičné skladby.

Stále máme žádosti o zaslání tělocvičných skladeb pro veřejná cvičení. Dnes se musíme velice omezit. Z Čech nic nedostaneme a naši cvičitelé své skladby nenapiší — buď nechtí, nemohou, neb neznají jak správně popsat, ač ústředí nabízí stále svoji pomoc.

Použití a úprava těl. skladeb.

Dnes si musí cvičitelstvo pomoci samo. Použitím staré skladby nebude cvičitel oceněn, jako by byl ze "starého vydání", ale vzorný nácvik a provedení bude mít úspěch i při skladbách starých, které jsou mnohdy lepší, než snůška všelijakých "zpracovaných" úseků z libivých věcí a "upra-

vených", vlastně okopírovaných cvičení, vydávaných za "moderní novinky tělocvičné". Dle počtu a síly cvičících, každý šikovný cvičitel si může sestavit pro třídu vhodné číslo. Nutno však předem uvážit hudební doprovod, aby cvičení bylo rytmické a k hudbě vhodné, či hudba ku cvičení přiléhavá.

Společenský život.

Aby se udržel společenský život, pořádati mohou cvičící své večírky s pořadem vzdělávacím, zábavním. Pro dorost a žactvo se aranžují "Besídky" s pořadem, na kterém i mládež účinkuje, ale je nutno pořad "Besídky" rozumě připravit.

Cvičitel-vychovatel.

Myslet se dnes musí. Cvičitel má myslet na hodinu cvičební, na vzdělání své vlastní, pracovat na tělocvičných skladbách, myslet, jak podchytit mládež, aby ji tělocvičná hodina prospěla a bavila, myslet na vzdělání svěřenců, myslet, jak udržet pořádek a kázeň aniž by tato násilně byla vymáhána.

Kázeň a pořádek, přesnost a dochvilnost je základem naší výchovy. Proto chcete-li výsledek ve výchově mít znatelný dbejte, aby vedle všech nahoře uvedených vlastností cvičitele, byla na prvním místě kázeň — pořádek — dochvilnost a čistota. Věřte zkušenému cvičiteli a budete mít úspěch.

J. J.

Část sletové práce.

Práce sčítacího odboru o tomto sletě byla těžší nežli za sletů předešlých. Za první odůvodnění podotýkám, že muselo býti vše spočítáno ve třech dnech, kdežto o minulých sletech trvaly závody čtyři dny. Další odůvodnění jest, že způsob bodování byl nový a přes stále nabádání náčelnictva AOS., aby župy konaly soudcovské školy, bylo viděti, že se tak všude nedělo. Zde bych měla osobní poznámku: špatná příprava soudců a soudkyň vymstí se jen zas na župních vedoucích, kde vina toho vězí, neboť závodící pocítí tyto nedostatky při neznalosti soudců, jak hodnotiti výkon. Jeden velice důležitý bod pro soudce a soudkyně jest, aby uměli číst. Tabulky byly zcela zřetelné, mohl si každý přečísti, kde se má vepisovati časomíra a výška skoku a pak, že vedle byl sloupec pro body. Ovšem, některým vůbec na tom nezáleželo a pokud bylo místo psalo se dál, takže se stalo, že sčítací odbor obdržel tabulku s ciframi, no a to další — to musel rozluštit sám.

Při tom vzpomínání na ty doby trampot sčítacího odboru, byly i chvílky jasné a veselé. Br. Frant. Kopecský, náčelník župy

Západní, obdařil sčítatelky výtečnou uzeninou, žitným chlebem a pivem. Sestra Anna Mrštíková, členka Sokolic Havlíček-Tyrš, také na nás pamatovala. Díky!

V sobotu 28. června byly jsme i v službách uvítacího odboru, neb přijeli Kanadané a to přímo do naší provizorní kanceláře. Podány jim různé informace a po krátké přestávce pracovalo se dál.

Zajímavé jest, že byly spracovány body pro 609 závodníků a 893 závodnic ve 150 družstvech.

Sčítací odbor tvořily sestry Louise Kliner, Lillian Šrámek, Helen Prener, Josephine Holek, Mildred Barcal — částečně vpomáhaly sestry Marie Maroušek, Máňa Vácovský, Zdenka Tintěra a Tonča Škaryd. Vedoucí odboru Betty Prener.

Díky vám, sestry, za vaši obětavost a spolupráci! Dnes už to máme za sebou, jsme zase o něco chytřejší a hřeje nám srdíčko vědomím, že jsme byly jen malou částí všechné té práce, která vytvořila tak krásný IV. sokolský slet!

Zdar práci sokolské!

Betty Prenerová,
vedoucí sčítacího odboru.

JÁN REČNÝ,
župa Matúš Čák Trenčianský,
STJS., získal 1. cenu nižšího
oddílu mužů.

FRANKLIN STUPKA,
dorostenec Sokola Tyrš, AOS.,
Cleveland, Ohio, 1. vítěz v niž-
ším oddílu dorostenců.

ELSIE VOLENIKOVÁ,
dorostenka Sokola Tyrš, AOS.,
Cleveland, Ohio, obdržela 1.
cenu nižšího oddílu dorostenek.

Zdravotní odbor IV. sletu.

Při závodech a sletu znamenitě se uplatnil zdravotní odbor, který po všechny dny pečoval o závodící, cvičící i obecnost, poskytnutím první pomoci, ošetřením nemocných a osvěžením pro unavené.

Předsedou odboru byl br. Dr. Ant. Mueller. Jako lékaři spolupracovali ochotně: Dr. Veselský, Dr. Legátová, Dr. Písaříková. Členky zdravotního odboru byly sestry od sokolské odbočky Amerického Červeného Kříže, které je předsedkyní náčelnice AOS. ses. Kata Danková, a sestry ošetřovatelky Čs. I. a V. Divise A. Č. K.

Zásluhou lékařů a sester dostalo se každému pečlivého ošetření, ač zde byly i jisté překážky. Po dobu závodu v Douglas Parku nebylo vhodné místnosti a zdravotní sbor konal svoji službu před parkovní budovou. Vybavení prostředky pro zdravotní službu bylo dobré. Příruční pěkně vybavenou lékárnou věnovala sokolská odbočka Amer. Červeného Kříže.

Dle zprávy zdravotního odboru poskytnuta byla pomoc ve 108 případech většinou lehkých (opálení sluncem, přepnuté svalstvo, masáž alkoholem, cizý předmět v oku, odřeniny atd.) Vážnějších onemocnění

bylo několik a těžký případ pouze jeden. Ovšem, že zdravotní odbor měl stále nějaké ošetřovance v pozornosti po celý čas závodu a sletu.

Naším jmenovaným lékařům patří plné uznání za ochotnou a svědomitou práci zdravotnickou.

Těž nutno vzpomenouti krajně obětavých sester ošetřovatelek, které bezplatně a nenáročně staraly se o své svěřence. Jsou to sestry od sokolské odbočky Červeného Kříže: M. Johnson, A. Wolf, M. Rus, M. Koníček, A. Konáš, Yudchitz, Milde. Od I. Divise následující sestry: Švancara, Novák, Teborek, Havel, Klabouch, Bejna, Kvěch, Chrenčík, Krajčí, Lukeš, Fojtik, Dostál, Vokáč, Prazma, Švejnoha, Klaber, Špaček. Od V. Divise sestry: Starý a Lukeš.

Těmto sestrám děkujeme za vše, co vykonaly při našem sletu ve zdravotním odboru tak ochotně a s láskou. Ochotná práce sboru lékařského a sester Červeného Kříže byla vydatnou podporou při práci sletové a to nelze přehlédnouti. I tím průběh našeho sletu byl usnadněn a podpořen. Díky!

OPRAVA.

Střední oddíl žen: R. Sokota, ž. Vých.; Margie Souch, Rossford, O. — Nižší oddíl žen, družstva: 10. T. J. Sokolice "Libuše", So. Omaha, Nebr. Jedontlivkyně: 26. Margaret Sevčík, Baltimore; 40. Frances Calta, So. Omaha; 45. Betty Klimt, Milwaukee; 98. Evelyn Jiroušek, Cleveland. — Dorosten-

ky, vyšší oddíl: Martha Janoušek, Berwyn; Emily Hanuš, Chgo. — Střední oddíl mužů: Pořadí 29, místo Čapek F. má býti E. Killian, Sokol New York, AOS. — Přebor mužů: Pořadí 7. má býti Arthur E. Karel, New York, AOS.

Paběrky ze sletu a závodu.

Píše J. J.

O sletu amerického Sokolstva bylo napsáno tolik krásných věcí, obdrželi jsme překrásná blahopřání vynikajících osob i ze všech vrstev našeho lidu. To je úspěch morální, úspěch, který převýšil naše očekávání, neboť slet byl sletem všech dosavadních sletů, byl podnikem celonárodním. Zde tedy účelu bylo dosaženo.

Nám technikářům však jeví se slet též v jiných obrazech, neboť zákulisí sletu je v tělocvičnách, u vedoucích cvičitelstva jednot a žup. Organizace a výprava technická pak spočívá na ústředí a zodpovědných jednotlivcích. Slet měl své jasné stránky, ale i stíny.

Před sletem.

Příprava začala již po posledním sletu, který byl r. 1937. Přeskoumaly se výsledky. Uvážily se požadavky na závodníky. Vyměřily se stupnice výkonů na úměrnost. Zpracováno vše dle nového závodního řádu, úplně odlišného od starých pravidel. Autorem společných cvičení vzata v úvahu doba, kdy jeví se pokles mužů a nadcházející zaměstnanost, tedy, že nastávající výdělečnost, po zlých dobách, ohrožuje účast cvičících na sletu. Technikáři uvážili, že je nutno pořad sletový zmodernisovati a přizpůsobiti době. Příprava byla absolutně promyšlená a důkladná. Pokyny sletové a závodní cviky vyšly značně dříve, než při sletech minulých. Společní cvičitelé napřed systematicky připravili náladu pro slet a pak začal nácvik.

Před sletem docházely z venkova do ústředí zprávy radostné. Nálada je znamenitá — účast bude mimořádná. Nácvik sletových společných v mnohých župách byl ukončen již o vánocích 1940 a úplně v dubnu 1941, kdy teprve v některých chicagských a okolních jednotách nácvik začínal. Závodní cviky jen sem a tam zdály se obtížné. Též závodní pravidla a nový způsob soudcování nebyl mnoho odsuzován. To je vše k dobru — to je světle!

Po straně jsme však slyšeli "kritiky". To cvičitelstvo, které se opozdilo s nácvikem, shledávalo protná "strašně" těžká, nerosozumitelná, špatně propsaná, neobyčejně dlouhá. Zatím, ti vedoucí, opoždění s nácvikem nestačili se je naučit a pak methodicky učit, jak to dělali společní cvičitelé AOS. a STJS., kteří prý je též sami učili všude jinak, ač slet dokázal, že je učili správně. U popisu cvičení vyskytly se chyby, jak to

bývá vždy, ale byly včas opraveny. Délka společných protných i když zde bylo deset částí, byla jen nepatrně delší dřívějších cvičení sletových, ale značně kratší, než byla protná pro X. slet v Praze, které si i naše župy zvolily za protná pro slety žup. O celkové obtížnosti nechci hovořit, ale znám naše cvičici v celé Americe a vím, že to bylo úměrné jejich vyspělosti a způsobu úpravy protných nesl se jiným duchem i rázem než bylo dosud.

Hůře se jevíl zájem o účast na závodech. Mnohde se jednalo přímo jen o získání vítězství, ač závodní pravidla usnadňovala postup do oddílů vyšších. Proto zde byly v sestavách tvary a spoje méně známé, aby se cvičici něčemu přiučili. Proto bylo zahrnuto veškeré hlavní i vedlejší nářadí, aby nácvik se děl ve smyslu výchovném — všestranném. To pochopeno všude nebylo a dle toho vyhlíželo obeslání závodů.

Výchova soudců na mnoha místech kulhala — zdála se snad i zbytečnou. Také jsme měli u veliké župy pouze tři účastníky ve škole. To byla chyba veliká. Jak dlouhá příprava závodních může býti správně oceněna, když soudcové a soudkyně přípravu neměli? Tento nedostatek se však přemáhal úpornou prací vedoucích sletu.

Jiný stín: Přihlášky k závodům a sletu jsou rozhodující o zařazení předběžných věcí, které zabíhají i do financí. Záleží na nich celý aparát sletových výborů. Několik dní před sletem jsme měli naprostý strach. Byl to strach o náš společný slet. Tápali jsme v nejistotě, psali a uργοvali. Dva, tři dni před sletem jsme pracovali celé noci, abychom si upravili závody a vlastní slet. Ještě po sletu došly přihlášky těch "spravedlivých" cvičitelů. Mohli jsme se zde držet pravidel, když se nám jednalo o slet? Mohli jsme zde rázně zakročovat proti porušení našich usnešení, když jsme toužebně čekali na hlášení cvičících a vedoucích, aby slet byl zachráněn? Můžeme však dnes pranýřovat ty, kteří nejednali správně! Můžeme to udělat, ale víte, co bude? Tisíce výmluv, útoky na nás a vina zůstane na vedoucích sletu a na poměrech. Ale přijde doba, kdy se nám hodí upozorniti na ty, kteří slet ohrozili. Seznam soudců jsme velice těžko dali dohromady. Sbor soudcovský byl jedině zachráněn bratry a sestrami, kteří soudovali po celý den u dvou až tří různých oborů. Ba soudovali i dorostenky.

(Pokračování.)

BRATŘE!

SESTRO!

V SOKOLSKÉ TĚLOCVIČNĚ NAJDEŠ ZDRAVÍ, SÍLU, RADOST ZE ŽIVOTA!

usual. Echoes of the successful festival referred to above were still heard, when we members of the Sokol made preparations for the formal dedication and acceptance of the standard (emblem) of our society. This program aroused even more interest in the public at large, for since our hike to Závist our reputation had grown, and the circle of friends of the Sokol was considerably widened. The successful Závist outing resulted in enthusiastic "acceptance" of the Sokol by the residents of Praha, and a rapid increase in our membership.

(To be continued.)

SALUTE TO THE SOKOLS

Among the motley collection of mementos tucked away in odd corners of my home is a small Czechoslovak flag. I brought it back with me from Praha during the summer of 1938 to remind me of the most inspiring scenes I have ever witnessed — the Sokol Slet. It was given me by a little group of Czech friends with whom I watched thousands of Sokols and friends from many lands march past President Beneš on the concluding day of the festivities. With them, and like them, I waved my tiny bit of bunting — like them, I rejoiced that, in the Sokol Movement, Czechoslovakia had a rallying point for national sentiment — a bond of union for her Slav brethren the world over.

The week that the Nazis seized all Sokol property, I happened to come across my little flag. The sight of it carried my thoughts back to those days in Praha 3 years ago when the Sokols gathered in Masaryk Sletišťe to celebrate their Slet. I saw again the world's largest stadium, the packed tiers of seats, the happy throngs of residents and visitors walking down the streets each evening.

No one who has seen a Slet in Praha can ever forget it. The most striking thing about it was not so much the marvelous skill and precision with which the exercises were carried out, as the fact that the participants were "ordinary" men and women like you and me. From first to last they gave evidence of the fact the organization which Miroslav Tyrš founded is still imbued with the patriotic zeal he breathed into it — that the Sokol in fact is not a mere gymnastic society.

The most characteristic feature of Sokol exercises are the massed calisthenics — set to especially arranged music. During the years of the Czechoslovak Republic the radio devoted set periods for the broadcasting of music for these "prostrná" —

which were performed as a patriotic duty by more than 750,000 ardent Sokols throughout the country.

Picture to yourself some 40 men marching abreast through a gateway just large enough for them to squeeze through. Behind them are endless, long files all dressed alike — in white gym shirts and dark blue slacks... they spread over the arena like water trickling on to an irrigated field — and when they halt each one is already in correct alignment. It takes them just 12 minutes from first to last to fill the arena with 15,000 men — and the same time to empty it. The women Sokols in their white tunics and blue knee-length skirts were as expert as the men.

Fifteen thousand bodies bending, swaying, turning without a word of command — without a flicker of hesitation, or semblance of a mistake. More thrilling than the precision is the kaleidoscopic but ordered ebb and flow of color. When the whole concourse bends forwards, the arena becomes a sea of blue; the bodies are straightened, and immediately the sea is surf-white.

The original conception which Tyrš sought to establish was an international Sokol brotherhood. The falcon which the Sokols took as their emblem flourished prior to 1939 in many countries beside Czechoslovakia. Its loyal members stand for a unity which goes beyond national boundaries. Every fresh repressive measure which the Germans take will speed the hands of a distant but watchful multitude to turn our machines and munitions needed to drive the oppressor away. Whatever victories Germany may have won and may still win, the days of her ultimate defeat are drawing nearer. When that day comes you may be sure that my little flag from the Sokol Slet will be very much in evidence. — **Godfrey Lias** (Věstník).

Krok za krokem nám ve tmách jíti
a neptat se, kdo přítel náš,
jen sobě věřit, sebe ctiti,
jen vlastní bytosti být stráž!

Jen v sebe důvěřovat moci
a přehne zmatek neblahý,
a zaplanou nám hvězdy v noci,
vic nežli hvězdy, — povahy!

Jen vlastní prospěch zašlapati
a čistou vlasti podat hrud',
a budem pevní zas tam státi,
kde osud řekl: Tady bud'!

Jar. Vrchlický.

ZPRÁVY ORGANISAČNÍ

Předsednictvo A. O. S.

ZÁPIS

schůze Předsednictva AOS., konané v pondělí 29. září 1941.

Schůzi zahájil starosta br. Prchal za přítomnosti všech členů Předsednictva.

Čten zápis schůze poslední a přijat. Rovněž schválen zápis schůze mimořádné dne 15. září.

Dopisy: Zahraniční župa z Londýna posílá obsáhlý srdečný dopis, ve kterém nám líčí nadšení, lásku a obětavost čl. armády v Anglii, prostoupenou duchem sokolským. Dopis bude uveřejněn v Sokole Americkém a schváleno zasílati na udanou adresu 100 výtisků našeho orgánu.

Denník Svornost upozorňuje na zvláštní vydání u příležitosti 65letého výročí a žádá o zadání oznámky. Tato schválena ve výši \$25.00.

Sokolice Berwyn zvou na 30leté výročí založení v neděli 19. října.

Sokol Batawa-Frankford, Kanada, děkuje za zaslanoou zdravotnici, když nemohl br. starosta ku jejich podniku zajet. Byli však potěšeni zájezdem bratří a sester z Clevelandu. Br. Jan Lisý, vedoucí této výpravy, učinil projev jménem A. O. S. Br. Přeč, jednatel župy Severovýchodní v dopise zdůrazňuje morální význam tohoto zájezdu, ale poukazuje na vzniklé vydání tímto zájezdem pro župu. Schváleno, aby župě Severovýchodní poskytnuta náhrada \$50.00 a poděkováno za tento zájezd.

Sokolice San Francisco děkují za pozornost, která byla věnována jejich sestře B. Kasala, kterážto sestra byla během cvičitelského kursu operována. Sestra B. Kasala rovněž přípisem děkuje za veškerou péči a finanční pomoc.

Pan J. Veselý, Miami, Fla., v obsírném dopisne vysvětluje svůj případ za svého působení v Houston, Tex. Na přání některých členů Předsednictva byl čten dopis, který v této záležitosti zaslala župa Jižní do schůze červencové. Vzhledem k důležitosti obsahu bylo usneseno odložit vyřízení této věci do příští schůze po zjištění pravdivosti tvrzení, že p. J. Veselý byl členem Sokola Havliček-Tyrš v Chicagu.

Dopis ze Slavonic Press odkázán Vzdělávacímu Sboru. — Sokolské jednoty v Omaze a So. Omaze žádají Předsednictvo a Náčelnictvo Obce, aby u příležitosti příštího

sjezdu, který má být konán r. 1943 v Omaze, pořádány byly mezisletové závody a Slet. O věci vážně rokováno a schváleno přání vyhověti, avšak směrodatné rozhodnutí o Sletu a závodech musí učinit náčelnictvo Obce, jimž se dopis předává.

Zprávy: Za náčelnictva podává tuto náčelník Jarka Jelínek a zpráva přijata. Schváleno obnovit členství A.A.U. a zaslat příspěvek na rok 1942 jakož i poplatek ku Pan-American Games.

Náčelnice sestra Danková doplňuje zprávu o činnosti Zdravotního odboru do budoucnosti. Svolána mimořádná schůze 30. září, na kterou zve členy Předsednictva.

Za Vzdělávací Sbor br. Košar opět hlásí, že se schůze v září nekonala nedostavením se členů. Následkem toho vznikla debata, které se zúčastnili skoro všichni přítomní.

Za Sletový Výbor podává zprávu br. starosta a jednatel. Na poslední schůzi Sletového Výboru 24. září podávány zprávy všech odborů. Největší zájem budila zpráva finanční. Dle této dosavadní výtěžek jest \$6,549.92, který bude rozdělen mezi Slovenskou Tělocvičnou Jednotu Sokol a Americkou Obec Sokolskou. Zpráva bude dříve přehlédnuta účtujícíim výborem.

V záležitosti, která byla předána Sjezdem Národního Sdružení Obci, referuje bratr starosta. Byla svolána mimořádná schůze Předsednictva, na které záležitost probírána. Po sdělení výsledku jednání v oné schůzi vznikla opět debata a po delším jednání navrženo následující: Jelikož Předsednictvo A. O. S. nemá důvodů, aby do věci více zasahovalo, vrací tuto Ústředně Národního Sdružení.

Bratr jednatel hlásí, že stále dochází žádosti o vystavení diplomů za 20leté a 40leté členství, ačkoliv udílení těchto bylo zrušeno na posledním sjezdu. Schváleno řídit se dle sjezdového usnesení.

Schůze skončena v 10.35.

PŘÍJEM V ZÁŘÍ 1941.

Sokol Menominee, Mich., přisp. za II. čtvrt.	\$ 9.90
Sokol Seattle, Wash., přisp. za I. a II. čtvrt.	17.80
Sokolice Philadelphia, Pa., přisp. za II. čtvrt.	3.90
Sokol Rozvoj, Chicago, přisp. za II. čtvrt.	11.70
Sokol Crete, Neb., přisp. za II. čtvrt.	20.10

Sokol Galveston, Tex., přisp. za II. čtvrt.	3.15
Sokol Scio, Oregon, přisp. za II. čtvrt.	11.25
Sokol Town of Lake, Chgo., přisp. za III. čtvrt.	46.80
Hudba Čs. Beseda	1.50
Sokol Praha, Prague, Okla., přisp. za I. a II. čtvrt.	7.80
Sokol Americký, Chgo., přisp. za II. čtvrt.	31.50
Sokol Milwaukee, Wis., přisp. za II. čtvrt.	31.10
Sokol Plzeňský, Chgo., přisp. za II. čtvrt.	52.35
Sokol Portland, Oregon, přisp. za II. čtvrt.	4.20
Sokolice Baltimore, Md., přisp. za III. čtvrt.	12.65
Sokol Čech-Havlíček, Cleveland, knihy družstev	3.00
Sokol Newark, N. J., přisp. za III. čtvrt.	10.50
Vrácen. Sletový fond	2,000.00
Sokolice Schenectady, N. Y., přisp. za II. čtvrt.	5.85
Sokolice Berwyn, Ill., přisp. za III. čtvrt.	23.95
Sokolice Slávské, Cicero, Ill., přisp. za II. čtvrt.	27.50
Sokol Edwardsville, Ill., přisp. za I., II. a III. čtvrt.	10.95
Sokol Oakland, Cal., přisp. za III. čtvrt.	5.85
Sokol Curtis Bay, Md., přisp. za III. čtvrt.	15.70
Sokolice Rozvoj, Chgo., přisp. za II. čtvrt.	6.45
Sokolice New York, přisp. za II. čtvrt.	22.65
Sokolice Havlíček-Tyrš, Chgo., přisp. za III. čtvrt.	47.50
Členské odznaky	73.75
Sokol Schenectady, N. Y., přisp. za III. čtvrt.	19.80
	<hr/>
	\$2,539.15

Vydání za měsíc září 1941:

Služné jednatele	\$100.00
Služné náčelníka	75.00
Služné pořadatele Tech. Hlídky	25.00
Služné redaktora S. A.	60.00
Služné vzdělavatele	25.00
Služné výpravčího S. A.	15.00
R. Mejdrich & Co., tisk S. A.	245.72
Sokol Chicago, nájem za říjen	25.00
Illinois Bell Telephone Co.	7.37
Úklid úřadovny	2.50
Poštovné a vydání úřadovny	7.47
Příspěvek župě Severovýchodní na	

družstvo na zájezd do Canady....	50.00
Bance na výměnu čeků55
	<hr/>
	\$638.61

Porovnání:

Zůstatek z měsíce srpna	\$ 252.62
Příjem v září	2,539.15
	<hr/>
Celkem	\$2,791.77
Vydání v září	638.61
	<hr/>
Zůstatek	\$2,153.16

Náčelnictvo A. O. S.

ZÁPIS

o schůzi náčelnictva AOS., konané ve středu 24. září 1941 v 7 hod. večer v úřadovně AOS.

Schůzi předsedal náčelník br. Jelínek.

Přítomni: Danková, Domanská, Prenerová, Škarýdová, Tintérová, Zýková, Jelínek, Kudrnovský, Šimon. Později: Stránský, Halík. Omluveni: Barcal, Molcar.

Zápis o schůzi 20. srpna 1941 přijat.

Dopisy: AAU. žádá obnovení členského příspěvku od AOS. a oznamuje Pan-American Games v Buenos Aires v listopadu a prosinci 1942. — Schváleno obnovit členství a zaslati příspěvek \$10.00 k uvšeamerickým hrám. — Sestra B. Kasala ze San Francisco děkuje za vše, co pro ni bylo vykonnáno při onemocnění v cvičitelské škole AOS. — Běžné dopisy vyřízeny.

Zpráva náčelníka: Do ročenky AAU. poslán in formační článek. — Diplomy ze slet. závodu vypsány pro všechny třídy a rozeslány. Nyní se provádí pouze dodatečné opravy jmen. — Ceny za vítězství v prostných rozeslány na správná místa. — Proveden úplný přehled účasti na sletu a závodech za pomoci náčelnice a jednatelky AOS. — Uspořádány věci ze sletu a závodů pro archiv. — Automatické spouštěče kruhů zakoupené pro slet. závody rozděleny: jeden dán STJS. a jeden AOS. — Stávající majetek AOS. uložen v pořádku u Sokola Amerického. — Jedna konstrukce kruhová zapůjčena r. 1939 župě Střední nachází se někde v letním táboře a dosud přes důrazné žádosti na bývalého náčelníka župy není vrácena. — Dotazník pro zjištění počtu bratří vojáků vyslán. — Zpráva přijata.

O překladu soustavy sokolské do anglického jazyka vedena opět delší debata. Rozhodnuto svolat zvláštní schůzi pro tuto záležitost.

Sestra náčelnice K. Danková podává námět na rozvedení zdravotní služby zřízením dalších nových odboček amerického Červe-

ného kříže. Projedná se na schůzi zdravotního odboru AOS, v úterý 30. září.

Br. místonáč. O. Kudrnovský čte námět, týkající se nápravy výchovy dorostu a s ohledem na výchovu cvičitelů dorostu. Návrh je podkladem pro podrobné řešení v mimořádné schůzi.

Není námitek, aby nářadí, nacházející se v táboře Plzeň. Sokola předáno bylo Sokolu v Brookfield, jak župa Střední doporučuje.

Schůze skončeno v 8.20 večer.

Jarka Jelínek, náčelník,

Kata Danková, náčelnice,

Hilda Zýková, jednatelka.

Ú. V. Sbor A. O. S.

Pro měsíc listopad vzdělavatelé jednot necht' vzpomenou několik významných dnů v dějinách národa českého a najmé Sokolstva, jelikož dny tyto jsou nezapomenutelnou vzpomínkou na ztrátu toho, co nám bylo nejdražším.

Vzpomínáme dvojí ztráty svobody národa českého roku 1620 a roku 1939, ne abychom marně truchlili, nýbrž abychom si uvědomili příčiny tragického pádu a dle toho čerpali poznání, v čem spočívá vlastní schopnost a síla národa ku udržení svobody bez ohledu na cizí pomoc, která beztak v rozhodné chvíli zrazuje, jak toho naše dějiny jsou dokladem.

Chceme tím vyburcovati touhu po vrácení se zašlé slávy a svobody národa našeho, aby bez ohledu na bídu a utrpení sílila ho naděje u vědomí, že nikdy slunko nezašlo, aby opět nevyšlo a že přijde vytoužený den odplaty za všechny ty křivdy a násilí, spáchané zlotřilými nacisty, neboť v dějinách lidstva na konec přec jen pravda a právo zvítězí — a vzejde slunko zlaté svobody nad naši milovanou vlastí.

Vzpomínáme dvou velkých duchů, tvůrců myšlenky sokolské, Fuegnera a Tyrše, abychom měli před očima stále zářivý příklad vroucí lásky ku vlasti a národu, pro jejichž blaho, prospěch a svobodu směřovalo veškeré úsilí a konání myšlenky sokolské, která dnes v Americe, naší nové vlasti, přejímá zodpovědný úkol výchovy tělesné a mravní v lidu československém za Sokolstvo ve staré vlasti, kde surová pata krvežíznivých lupičů německých ochromila a ožebračila organizaci sokolskou, vědouc dobře, že ona byla pevnou páteří všeho lidu československého.

Letošního roku všechen vzdělaný svět vzpomíná velkého skladatele hudebního, mistra Ant. Dvořáka, jehož stoleté narozeniny (8. září 1841) oslavují dirigenti vy-

nikajících filharmonických orchestrů předváděním čelných jeho skladeb.

Jelikož Sokolstvo vždy propagovalo českou hudbu a zpěv, jest i naší povinností též vzpomenouti jednoho z nejslavnějších skladatelů českých, jehož nádherná díla jsou chloubou české kultury. Proto odporučujeme našim vzdělavatelům, aby též příležitostně případným proslovem (námět jeho uveřejňujeme) a ukázkou některé jeho skladby, buď na pianě, neb na gramofonové desce, vzpomenuli stoletých narozenin Dr. Ant. Dvořáka, tvůrce české hudby.

Upravené proslovy mohou vzdělavatelé s případným programem dle návrhu uveřejněného v zářiovém čísle Sokola Amerického použiti pro vzdělávací večer v tomto měsíci a kde není to možno, necht' postupně vystřídají proslovy ve cvičebních hodinách před členstvem a dorostem a v pravidelné schůzi jednoty.

Ale důrazně připomínáme, aby rozhodně proslovy byly použity při kterékoliv příležitosti, at' již s programem zábavným, aneb bez něho. Tam, kde není spolehlivého vzdělavatele neb vzdělavatelky, necht' cvičitelský sbor převezme si uplatnění proslovů na starost. Z dosavadní zkušenosti víme, že v mnoha jednotách vzdělávací činnost závisí pouze na cvičitelích, začež tito zaslouží si plného uznání.

Doba podzimní nejlépe se hodí pro práci vzdělávací, proto očekáváme, že všichni pro tuto zodpovědní činitelé nás nezklamou. Práci jejich platí naše upřímné Zdar!

8 LISTOPAD 1620 — 15. BŘEZEN 1939.

V DĚJINÁCH národa českého děsná tragedie po 300 letech se opakuje. Po slavné minulosti doby Otakarovy, Karlovy, Žižkovy, Prokopovy a Jiřího Poděbradského přišla strašná zhouba na národ český. Po nešťastné bitvě na Bílé Hoře dne 8. listopadu 1620 národ náš ztratil svoji svobodu a uvržen byl v porobu pod nadvládu mstivých Habsburků a fanatických černých Jezovitů. Persekuce, kterou pokořený národ byl trestán, naplnila úzaselem celý svět...

Lidu víra brána a jiné přesvědčení násilím mu vštěpováno, práva jeho šlapána, jazyk z úst rván. Přední mužové národa potupnou smrtí utraceni na náměstí staroměstském v Praze, tisíce a tisíce věrných Čechů ožebračeno muselo prchatí v cizinu, aby tam v bídě a stesku po vlasti hynuli. V zemích českých zbylo jedva několik set tisíc obyvatelů silně promíslených živlem německým a dobrodruhy cizonárodnými, kteří za vojenskou pomoc Habsburkům zabrali statky české šlechty.

Přes dvě stě let trval v Čechách a na Moravě a ve Slezsku děsný stav nízké poroby a zdálo se, že národ český navždy bude vymazán ze seznamu národů živých. Po sméchem a pohrdáním odbýván ten, kdo měl odvahu za Čecha se vydávati. Jazyk český opovržený odkázán jen do chudých chatrčí vesnických. Nikdo tenkrát nevěřil, že by ještě bylo možno vznítiti v lidu českém uhaslou jiskru národního vědomí, že by bylo možno lid ten vzkřísiti k novému životu a novou budoucnost mu zbudovati.

A přece zázrak ten se stal!

Hloučku nadšených mužů na rozhraní 18. a 19. století žijících podařilo se oživit národ Husův. Byli to hlavně: Dobrovský, Jungman, Kollár, Šafařík, kteří znova obrodili český jazyk, Palacký, který svými dějinami vzbudil v lidu českém touhu po vrácení se zašlé slávy a svobody a konečně neohrožený bojovník za práva a svobodu Karel Havlíček, jehož krédo vtělili zakladatelé Fuegner a Tyrš do vznešené myšlenky sokolské, která připravovala národ pro příští boj za československou samostatnost z područí nenáviděných Habsburků.

Za moudrého vůdcovství presidenta-Osvoboditele, T. G. Masaryka po první světové válce prohlášena samostatná republika československá, jež po 20 roků byla vzorem ostatním národům evropským.

Leč historie se opakuje.

Mnichovskou dohodou zrazeno Československo svými spojenci: Francií a Anglií a po zabrání Sudet vrhl se věrolomný Hitler na odzbrojené Československo a 15. března 1939 bez ohledu na úmluvy obsadil Prahu a Hradčany.

To, co následovalo před 300 lety po bitvě bělohorské, převyšeno bylo krutostí, lupičstvím a nenasytnou krvežíznivostí šílených nacistů. Německá krev se tu nezapřela! Tak jako vyvraždili Prusáci všechny polabské Slovany, právě tak si nyní počínají nacisté, ba v mnohém převyšují své surové předky. Hrůzovláda, která dnes vládne v zemích českých jest do nebe volající o odvetu, o pomstu a až přijde den k vyúčtování všech těch křivd a násilí spáchaných, musí býti jednou provždy vyhlazeno s povrchu zemského celé to zlotřilé plémě nacistické, aby zavládnul opravdový mír nejen v Evropě, ale i na celém světě, kde otrava nacistické viry se byla zahnízдила.

Věříme pevně, že jako přišla spravedlivá odplata za Bílou Horu, tak přijde jistě i za všechno to bezpráví a násilí spáchané nejen na našem národu, ale i na všech Němci dnes zotročených demokratických národech evropských. Hodina odplaty se blíží a na nás je, abychom všemi možnými silami k

tomu napomáhali. Pravda a právo zvítězí!

9. listopad 1884 — 15. listopad 1865.

Nesmrtelný zakladatel Sokolstva, znamenitý filosof a estetik český, který zahynul tragickou smrtí v údolí oetzském ve dravých vlnách Aachy v Tyrolsku, byl po nálezu jeho mrtvoly prozatímne pochován v Oetz, jelikož úřady nedovolily v letním čase převezení jeho.

Avšak Sokolstvo nechtělo ponechat dražého vůdce v lůně cizí země a tak po vyjednání s úřady převezení tělesné pozůstatky jeho do Prahy, kde dne 9. listopadu 1884 vystrojilo Sokolstvo Tyršovi pohřeb opravdu královský.

Za ponurého listopadového dne obrovský průvod ubíral se z tělocvičny Pražského Sokola ulicemi osvětlenými plynovými lampami a obsazenými špalírem českého lidu po obou stranách se tísničím, aby vzdalo poslední poctu velikému synu českého národa, jehož miloval nade vše a pro jehož lepší budoucnost věnoval veškeré síly své.

Ze všech konců kraje českých a moravských sjely se deputace jednot sokolských, korporací, spolků, zastupitelstev okresů a měst v čele s fakultami university pražské.

Průvod přes dvě hodiny trvajících za zvuků smutečních pochodů a zpěvu "Hlahola" dospěl za úplného večera na hřbitov Olšanský, kde při záři pochodní za Sokolstvo rozloučil se s mrtvým vůdcem Dr. Edv. Gregr. Po skvělé jeho řeči přisahal Sokolstvo pracovati v duchu Tyršově ve výchově národa, aby uschopněn byl ku dosažení své svobody.

V hlubokém pohnutí spuštěna byla rakev mrtvého vůdce do hrobu vedle věrného přítele a spoluzakladatele Sokola, šlechtěného Jindřicha Fuegnera.

Nad společným hrobem obou zakladatelů Sokolstva, nerozlučné to dvojice, stojí jehlanec, na jehož temeni sokol-pták s rozpjatými křídly střeží posvátného pole klid.

Fuegner byl duch příliš vznešený, aby ustrnul pouze na praktickém oboru svého povolání. Hluboké vzdělání, rozhled opravdu světový, krásné smýšlení vlastenecké a krajní obětavost přímo předurčovaly Fuegnera k úloze spoluzakladatele Sokolstva a nejslechetnějšího pomocníka Mír. Tyrše, jehož poznal na letním sídle Fuegnerově na Svaté u Zdic a kde oba uzavřeli pevné přátelství.

Tyrš získal Fuegnera pro myšlenku sokolskou a na popud jeho stal se Fuegner starostou nově založené jednoty pražské, které obětoval všechny své síly a jmění. Jako ryzí demokrat zavedl na schůzi na střeleckém ostrově v březnu 1862 tykání jako zevní výraz sokolského bratrství.

On vyvedl mladou jednotu z těsných místností ústavu Malypetrova do prostranného sálu u "Apolla", který svým nákladem nájal a opatřil též úplným náhadím. Po krátkém pobytu u "Apolla" a později v sále Konvikském stěhovala se pražská jednota do nádherné tělocvičny, kterou obětavý starosta na hořejším Novém městě zbudoval a jejíž otvření na přání skromného dárcce dělo se beze vsí okázalosti.

Zde Fuegner účastnil se horlivě cvičení a tu také uspořádal v lednu 1865 sokolský ples čistě originelní, první to Šibřinky. Na podzim téhož roku roznemohl se jinak statný, teprve 43letý Fuegner a dne 15. listopadu dokončil v náručí věrného Mir. Tyrše šlechtitný život svůj.

S Fuegnerem odešel jeden z nejšlechtitnějších a nejobětavějších vzorů pravého Sokola, bratra a nadšeného syna národa českého.

Dr. Jar. E. Vojan:

ANTONÍN DVOŘÁK.

KDYŽ se dne 8. září 1841 narodil v Nelahozevsi nad Vltavou, tiché, prosté obci neďaleko Kralup, Františku Dvořákovi, hostinskému a řezníku, první syn Antonín, nikdo netušil, že po stu letech bude jeho narozenin vzpomínáno po celém vzdělaném světě a že ve všech dílech světa budou hrány jeho skladby. U Antonína již po 12. roce propukla vášnivá láska k hudbě, jež byla mu nezbytným živlem až do smrti. Jako ryba nemůže žít bez vody, tak Dvořák nemohl žít bez hudby. K tomu záhy se připojila česká selská houževnatost, s kterou se té hudby dovedl držeti a s níž dovedl pracovat přes všechny překážky. Otec chtěl mít z něho řezníka, neboť tato živnost dědila se již po několik pokolení ve Dvořákovském rodě s otce na syna. Ale Antonín přece jen docílil toho, že otec svolil, aby se syn věnoval hudbě, a tak v říjnu 1857 vstoupil na varhanickou školu v Praze. Po vyjití školy živil se jako violista v restaurační kapele Komzákové, která pak stala se orchestrem Prozatímního divadla, předchůdce Národního divadla v Praze. Vydělal 18 zlatých měsíčně, ale při tom doma přes deset let ustavičně skládal, aniž by co z toho bylo veřejně provedeno. Bylo k tomu potřebí jisté úžasné vnitřní síly a sebedůvěry ve vlastní nadání, aby vytrval na této dráze. Když se v Praze 30. května 1866 poprvé dávala Smetanova "Prodaná nevěsta", Dvořák hrál v divadelním orchestru první violu. Sám musil čekat ještě sedm let, než se na něho štěstěna pousmála.

Prvním velkým triumfem Dvořákovým bylo provedení jeho "Hymnu" pro smíšený

sbor a orchestr na závěrečné sloky básně Vítězslava Háška, "Dědicové Bílé Hory" na koncertě pražského pěveckého spolku "Hlahol" dne 9. března 1873 pod řízením jeho dávného přítele Karla Bendla. Dne 17. listopadu téhož roku pojal za manželku altistku v operním sboru Prozatímního divadla Annu Čermákovou a aby se mohl úplně věnovati skladatelství, opustil divadelní orchestr a stal se varhaníkem v kostele sv. Vojtěcha na Novém Městě v Praze. Strádal dále, až pojednou roku 1875 se stav jeho zlepšil. Podal si žádost za státní nadaci, kterou rakouská vláda udělovala "mladým, chudým a nadaným umělcům" v částce 400 zlatých — a dostal ji, dokonce pět let za sebou. V porotě zasedal hudební kritik vídeňský dr. Ed. Hanslick, ředitel dvorní opery Herbeck a slavný německý skladatel Johannes Brahms. A nyní životní běh Dvořákův zásluhou Brahmsovou rychle se blížil k velkému obratu.

Dvořák napsal rozkošné "Moravské dvojzpěvy" pro ženské hlasy, roku 1877 Brahms dostal je do rukou a napsal svému nakladateli Simrockovi v Berlíně: Přehrajete-li si je, budete jako já mít z nich radost. Dvořák je velmi talentovaný člověk. Mimo to chudý! Prosim, byste o tom uvažoval." Tento krátký dopis rozhodl Dvořákův osud. Simrock přijal "Moravské dvojzpěvy" do nákladu a vyžádal si od něho další dílo. Byla to první řada "Slovanských tanců" pro klavír na čtyři ruce. Dvořák je napsal mezi 18. březnem a 7. květnem 1878, a Fritz Simrock vydal je v srpnu téhož roku. Toto dílo, osm tanců, plných zdravé, upřímné a jiskřivé radosti, učinilo Dvořáka přes noc světoznámým skladatelem. Dodnes ustavičně se hrají po celém světě a svěžestí jejich neubývá a nikdy neubude.

Jedno dvořákovovo dílo za druhým jde nyní světem. Nejslavnější dirigenti provádějí jeho skladby, dne 13. dubna 1883 Joseph Barnby provedl v Londýně Dvořákovou velkolepé oratorium "Stabat Mater", které uchvátilo anglickou veřejnost tak, že Dvořák byl pozván, aby je osobně řídil. A tak došlo k velkému triumfu, k provedení "Stabat Mater" v Royal Albert Hall v Londýně dne 13. března 1884 840 zpěváky před 12,000 posluchači. Po této první návštěvě Dvořák byl zván do Anglie znovu a znovu, při třetí návštěvě řídil v Londýně svou Symfonii d moll v dubnu 1885, při čtvrté balladu "Svatební košile" (The Spectre's Bride) v Birminghamu v srpnu téhož roku, při páté oratorium "Svatá Ludmila" v říjnu 1886 v Leeds, při šesté v Londýně v dubnu 1890 Čtvrtou (londýnskou) symfonií G dur.

Zde v Americe byl nadšeným provozova-

telem Dvořákových skladeb Theodore Thomas. V New Yorku provedl již r. 1880 Dvořákovu Slovanskou rhapsodii čís. 3, r. 1884 "Scherzo capriccioso" a když založil v Chicagu dosud trvajici "Chicago Orchestra", na prvním koncertě 16. října 1891 provedl Dvořákovu "Husitskou".

Padesáté narozeniny Dvořáka, nyní již v celém světě slavného hudebního genia, uctila staroslavná universita v Cambridge v Anglii tím, že mu 16. června 1891 udělila titul doktora hudby, a po ní následovala Česká universita v Praze s titulem čestného doktora filosofie. Již na jaře toho roku počala majitelka National Conservatory of Music v New Yorku paní Jeanette Thurber lákati jej do Ameriky. Dvořák, jenž nesmírně miloval rodnou zemi, dlouho se rozmýšlel, až konečně povolil. Smlouva zněla na tři roky, plat ředitele byl 15,000 dolarů ročně.

Dne 17. září 1892 ve 3 hod. odpo. přijel Antonín Dvořák se svou chotí a dvěma dětmi do New Yorku. Byl americkou veřejností slavně uvítán a představil se Americe na koncertě v Carnegie Hall v New Yorku dne 21. října 1892. Již koncem prosince počal pracovati na vsé nesmrtelné Páté Symfonii do e moll opus 95 "Z Nového Světa", kterou ukončil 24. května 1893. V té době přibýly za ním i ostatní čtyři jeho děti, a celá rodina, s prof. Jos. J. Kovaříkem, jež Dvořák jmenoval profesorem na konservatoři a který bydlil s Dvořákovými po celá tři léta v New Yorku, odebrala se na 4 měsíce do Kovaříkova rodiště, Spillville, Ia. Tam Dvořák napsal další dvě znamenitá díla, "Americký" smyčcový kvartet F dur, opus 96, a smyčcový kvintet Es dur, opus 97, se dvěma violami, a ze Spillville zajel do Chicaga na slavný "Český den" první světové výstavy chicagské dne 12. srpna 1893, kde osobně řídil při poledním koncertě své skladby (Čtvrtou symfonii, předeheru k "Jos. Kaj. Tylu" a Slovanské tance).

Symfonie "Z Nového Světa" byla poprvé provedena v newyorské Cargenie Hall na koncertě Filharmonické Společnosti v sobotu 16. prosince 1893 pod řízením Ant. Seidela. Úspěch byl sensační, a dnes tato symfonie je nejoblíbenější symfonií ve Spoj. Státech, jsouc každou chvíli hrána symfonickými orchestry a radiovými rozhlasly. Její melodie, rytmus a skvělá barvitost a hluboký cit a upřímnost budou jí vždy činiti drahou americkému lidu.

O druhých prázdninách nedal se již Dvořák zdržeti v Americe, stesk po domově příliš jej ovládl. Zajel si zase na své letní sídlo Vysokou u Příbramě a vrátil se pak na třetí smluvní rok do New Yorku. V

tomto posledním roce složil překrásný koncert h moll pro violoncello, mezi 8. listopadem 1894 a 9. únorem 1895. Po svém návratu do Prahy stal se ředitelem Pražské konservatoře.

Dvořák skonal 1. května 1904. Jest spolu s Bedřichem Smetanou zakladatelem moderní české hudby. Skladby jeho jsou prodchnuty ryze českým duchem, protože Dvořák byl každým coulem Čech. Prof. Zubatý výstižně o něm řekl: "Dvořák byl vyhraněný český člověk, upřímný, jadrný, skromný, vřele citový. Celou svoji osobnost bez výhrady vtělil ve své umění, že nenajdete uměleckých projevů upřímnějších. Zachoval nám tím na věky nové rysy, charakterisující českého člověka, a stal se tak nezbytnou složkou české kultury."

Dvořákových děl jest přes sto. Jsou mezi nimi i opery, z nichž nejčestější jest opera "Jakobín" a nejpoetičtější opera "Rusalka" (tato jediná byla provedena zde v Americe v Sokole Slávském pod řízením Fr. Kubiny 10. března 1935; krásný zpěv Rusalky "Měsíčku na nebi hlubokém" zpívala Jarmila Novotná 13. července 1941 na America Preferred radiovém programu).

Župa Střední.

ZÁPIS

ze schůze Výkonného výboru sokolské župy Střední, konané 16. září 1941, za přítomnosti 22 zástupců, za předsednictví ses. Zdeňky Macichové.

Zápis z poslední schůze schválen, došlé dopisy přijaty a účty poukázány k vyplacení.

Zpráva náčelníka br. Regnera: Závodů na sletu zúčastnilo se 38 mužů a 65 dorostenců, poměrně malý počet. Prostná cvičilo 268 mužů a 130 dorostenců. Náčelnictvo mužů připravuje závody ve volleyball mužů a dorostenců. Vede br. Halík. Dosud přihlášeno 6 jednot. Schůze cvičitelských sborů konána bude v neděli 12. října t. r. v 8:30 ráno v Sokole Chicago. Okrsek Wisconsin: Br. Richter hlásí, že zúčastnili se sletu Poláků 4. a 5. července v Cudahy, Wis. Jednota Milwaukee cvičila prostná a ženy ve zvláštním čísle tanec a žáci různosti. Taktéž řídili a soudcovali jejich závody. Do Racina na oslavu 50letého založení tamní jednoty se připravujeme, pojedeme dle možností. Koná se 26. října. Sletu S. T. J. S. v Boonton, N. J., se pravděpodobně zúčastníme. Jednáme s jich Tech. odborem o přijmutí jejich cvičení pro naše župní.

Sestra Prenerová za omlouvenou náčelnici

podává zprávu: Přípravuje se vycházka zá-kyň s programem vzdělavacím a totéž i pro dorostenky. Na župním veřejném 1942 se již pracuje. Čtvrtletní schůze všech cvičitelských sborů konána bude 1. října a předsednictvo župy se žádá, aby se dostavilo.

Pěvecký odbor zvolil výbor a připravuje se na VI. akademii.

Vzdělavatelé budou pořádati večer dorostu, den bude oznámen později. Širší akce vzdělavací bude uvedena v činnost toto období.

Hosp. správce br. Vaněk oznamuje konečný zisk z veřejného cvičení \$468.13 a děkuje za spolupráci bratrům a sestrám.

Zapsal: F. Štěpán, jednatel.

ZÁPIS

ze schůze župy Východní, konané dne
15. září 1941.

Schůzi předsedal starosta Jos. Gregor. Zápis ze schůze minulé po přečtení přijat jak sepsán.

Jednoty poslaly čtvrtletní příspěvky: Jed. Sokolic Baltimore, Md. \$12.15, Jed. Sokol Newark, N. J., \$5.25, Jed. Sokol Blesk, Baltimore, Md., \$19.65 Jed. Sokol Fuegner, L. I., \$54.30.

Foundation of Czechoslovak Americans žádá župu, aby vyslala dva delegáty do okrskového sjezdu, který se bude konati v Národní Budově v městě New Yorku dne 20. září. Po přečtení dopisu usneseno dopis odporučit sdruženým sokolským organisacím na východě, aby sokolstvo na tomto sjezdu zastupovaly.

Dopis bratří a sester z Belcamp, Md., vzat v úvahu a jednatel dopíše do Belcamp, aby svolali členskou schůzi na některou sobotu večer, do které se zástupci župního výboru dostaví a potřebné pokyny, informace i radou jim budou nápomocni, aby v práci zdárně pokračovali.

Zpráva náčelníka a technického výboru: Br. náčelník Jos. Sazama odevzdal župě druhou cenu, kterou získalo nejlepší oddělení žen při závodech o čtvrtém sletu Svazu Čs. Sokolstva v Americe v Chicagu, Ill. Dále br. náčelník odevzdal dvě uznání, jedno v závodě družstev oddílu středního mužů a jedno v závodě družstev oddílu středního žen župy Východní.

Akademie župy Východní konati se bude 16. listopadu v sokolovně Jed. Sokola New York. Vstupné na tuto akademii usneseno 50 centů a vůkolním jednotám města New Yorku usneseno poslat k odkoupení 25 lístků a vzdáleným jednotám 5 lístků. Lístky se nevracejí a příspěvek za lístky pošlete na jednatele župy, br. Jos. Kolmana. Při této

akademii bude se závoditi o ceny. Ceny budou dané jednotám mužů i ženám, které provedou nejlépe cvičení.

Zprávy z jednot: Všechny jednoty měly letní prázdniny a cvičení zahájily v měsíci září. Br. Moravec od jednoty Sokola Fuegner, L. I., který prošel kurs v Chicagu, Ill., převzal vedení dětí u této jednoty.

Camp Sokola New York byl již uzavřen, kde mnoho dítek ztrávil své letní prázdniny. Dne 5. října tato jednota koná společnou schůzi se sestrami sokolicemi.

U jednot v Little Ferry, N. J., koná se společná schůze dne 25. září, do které se dostaví výbor župního technického výboru.

U jednot v Newarku, N. J., také konají společnou schůzi a Jed. Sokol Newark, N. J. v dubnu 1942 bude slaviti padesátileté výročí a Jed. Sokolic Newark, N. J., v květnu 1942 oslavuje čtyřicetileté výročí jednoty.

Tím program schůze vyčerpan a starosta schůzi ukončil. John Kolman, jednatel.

SOKOL MLADOČECH V RACINE, WIS., slaví svoje padesátileté trvání svého založení.

Bratři a sestry Americké Obce Sokolské, zveme vás všechny ku našemu sokolskému svátku, který připadá právě na den 28. října 1941. Den ten bychom měli slaviti jako den československé neodvislosti. Žel, nebude tomu tak, avšak jitřenka svobody znovu vychází pomalu, ale jistě a přijde čas, že naše vlast bude opět svobodná a Perun Němce smete. A zase budou pochodovat sokolské šiky naší Prahou! Tedy na 28. října naše Jednota Sokol Mladočech slaví padesátileté jubileum svého zrození v městě Racine, které bylo Betlémem všech Slovanů v této naší nové vlasti žijících. Po padesát let naše Jednota Sokol Mladočech byla hybnou pákou našeho národního života a vždy pracovala na roli národa dědičné. Historie naší jednoty jest velice pestrá a škoda, že ji nemohu uveřejniti v našem věstníku Sokola Amer. pro nedostatek místa, učiním tak však v našich českých novinách.

Sokol Mladočech po padesát let byl velice činným ve své tělocvičně, čehož důkazem jest mnoho cen, dobytých na našich závodech a sletech.

Proto, bratři a sestry, kdo bydlíš blízko našeho města, zavítej k nám do naší sokolovny Mladočech. A kdo jste vzdáleni, věnujte nám vaši vzpomínku, že zas jedna jednota vykonala dobrý kus práce na sokolském poli.

Zároveň dovolujeme si pozvati župu Střední a všechny jednoty k ní patřící. Jest připraven pěkný program na ten náš svátek.

Frank Křištof, dop.

ADRESAŘ JEDNOT AMERICKÉ OBCE SOKOLSKÉ.

Zupa Východní, New York, N. Y.

T. J. Sokol Blesk, Baltimore, Md.—Schůze 2. pátek v měsíci v sokolovně, roh Gay a Preston Sts. Starosta: Jos. Břek, 2625 Cottage Ave.; jednatel: Jarka Mareš, 3060 Mayfield Ave.; náčelník: Edw. Cosgrove, 2120 Kenyon Ave.; vzdělavatel: Jos. Pokorný, 2531 E. Madison St.

T. J. Sokolice Baltimore, Md.—Schůze 1. úterý v sokolovně, roh Gay a Preston Sts. Starosta: Sylvia Stětková, 2010 Ashland Ave.; jednatelka: Anežka Rádek, 3100 Kenyon Avenue; náčelnice: Mária Michálková, 2531 E. Madison St.; vzděl. výbor: Mária Michálková, Sylvia Stětková a Otilie Martinková.

T. J. Sokol Curtis Bay, Md.—Schůze poslední čtvrtek v měsíci v sokolovně, 1527 Cherry St. Starosta: František Blahůt st.; jednatel: Kar. Krejčík, 6th St. and Matthew Ave., Brooklyn, Md.; náčelník: Frant. Blahůt ml., 1431 Cherry St.

T. J. Sokol Little Ferry, N. J.—Schůze 2. pátek v měsíci v sokolovně na Garden ul. Starosta: Rob. Navara, Newbridge Rd., Teaneck, N. J.; jednatel: Frant. Nepll, 53 Redneck Ave.; náčelník: Karel Kubíček, 133 Liberty St.

T. J. Sokolice Little Ferry, N. J.—Schůze 4. pátek v měsíci v sokolovně na Garden St. Starosta: Augusta Švecová, 35 Mehrhof St.; jednatelka: Frances Elsasser, 99 Marshall Ave.; náčelnice: Kathryn Podmayerová, 37 Grand St.

T. J. Sokol Fugner, Long Island City, N. Y.—Schůze 3. úterý v měsíci v Českém domově v Astoria, L. I., N. Y. Starosta: Rudolf Sklenka, 28-36—36th St.; jednatel: Wm. Filip, 3616—38th St., Long Island City, N. Y.; místonáčelnice: Albina Kuklišová, 23-86—31st St.

T. J. Sokol Newark, N. J.—Schůze 2. čtvrtek v měsíci v Národní budově, roh 17. ul. a 19. Ave. Starosta: Ant. Peřina; jednatel: V. J. Rychetský, 21 Grace St., Irvington, N. J.; náčelník: Josef Sahulka, 870 Lafayette Ave., RFD. No. 1, Union, N. J.

T. J. Sokolice Newark, N. J.—Schůze 2. středu v Národní budově na 19. Ave. a 17. ul. v Newarku. Starosta: Anna Peřinová, 48 Ridgewood Ave., Irvington, N. J.; jednatelka: Marie Bohaboj, 664 Valley St., Orange, N. J.; náčelnice: Anna Bohaboj, 312 Meeker St. So., Orange, N. J.

T. J. Sokol New York, N. Y.—Schůze 4. pondělí v sokolovně, 420-424 E. 71st St. Starosta: Jos. Kafka, 2075—98th St., Astoria, L. I., N. Y.; jednatel: Jan Hýbl, 417 E. 72nd St., New York City, N. Y.; náčelník: Ant. Hron, 432 E. 73rd St., New York City, N. Y.

T. J. Sokolice New York, N. Y.—Schůze poslední čtvrtek v sokolovně, 420-424 E. 71st St. Starosta: Lillian Divišková, 263 E. 71st St., N.Y.C.; jednatelka: Anna Stachovská, 40-39—99th St., Corona, L. I., N. Y.; náčelnice: Růžena Hliská, 4121—70th St., Woodside, L. I., N. Y.

T. J. Sokol Philadelphia, Pa.—Schůze 1. neděle ve 2 hod. odpo. v sokolovně (Česká Nár. Budova), 2202 N. Marshall St. Starosta: August Pffbramský, 2124 N. Franklin St.; jednatel: Rud. Staněk; náčelník: E. Prostředník.

T. J. Sokolice Philadelphia, Pa.—Schůze 1. neděle ve 7:30 hod. večer v České Národní Budově, 2202 Marshall St. Starosta: Josefina Tunkl; jednatelka: Rose Dvořák, 1233 Crease St.; náčelnice: Anna Mikosková, 822 E. Magee Ave.

T. J. Sokol Schenectady, N. Y.—Schůze 1. a 3. pondělí v sokolovně, 1309—5th Ave. Starosta: Jos. Valenta, 1239 Main St.; nám.: Jos. Chládek, 1125—6th Ave.; jednatel: Václav Anýž, 1071 Howard St.; náčelník: Fr. Prokop, 1306 Fifth Ave.

T. J. Sokolice Schenectady, N. Y.—Schůze 1. středu v sokolovně, 1309—5th Ave. Starosta: Marie Matura, 7 Oakland Ave., Scotia, N. Y.; jednatelka: Irena Burlan, 1334 Santa Fe St.; náčelnice: Marie Kozáková, 1887 Greenpoint Ave.

Zupa Severovýchodní, Cleveland, O.

T. J. Sokol Cleveland, O.—Schůze v zímě 1. neděle ve 2 hodiny odpoledne, v létě 3. sobotu večer ve vlastní budově, 8932 Quincy Ave. Staro-

sta: Lad. Suchý, 2465 E. 86th St.; jednatel: Václ. Kunášek, 3622 E. 105th St.; náčelník: Art. Komaneec, 8622 Capitol Ave.; náčelnice: Emily Hoch, 3116 W. 50th St.; vzděl.: Alb. Kavan, 4311 Warner Rd.

T. J. Sokol Čech-Havlíček, Cleveland, O.—Schůze 2. neděle ve 2 hod. odpo. v sokolovně: 4818-20 Wendell Ave. Starosta: Ferd. Jirsa, 13201 Union Ave.; jednatelka: Mária Nejedlá, 3459 E. Blvd.; náčelník: Ed. Čáka, 11106 Glenboro Dr.; náčelnice: Elsie Pešek, 4700 Lester Ave.; vzděl.: J. E. Bican, F. J. Kuták, Em. Pellich.

T. J. Sokol Nová Vlast, Cleveland, O.—Schůze v zímě 2. neděle, v létě 1. středu v České sni Sokol, 4313 Clark Ave. Starosta: Jan Tichý ml., 6114 Ridge Rd.; jednatel: Fr. Pliška, 3376 Fulton Rd.; náčelník: Eddy Lacina, 3146 W. 41st St.; náčelnice: Rose Přeck; vzdělavatel: A. Svoboda, Em. Hoch.

T. J. Sokol Tyrš, Cleveland, O.—Schůze se konají v zímě 3. neděle, v létě 3. středu ve vlastní sni, 3689 E. 131st St., (roh 131. ul. a Melzer Ave.). Starosta: Leo Všetečka, 2309 Leo Rd., Cleveland Heights, O.; jednatel: K. Zahradníček, 13711 Kinsman Rd.; náčelník: Edwin Jiroušek, 12709 Corlett Ave.; náčelnice: Vlasta Šebková, 3539 E. 161st St., Shaker Heights, O.; vzdělavatel: John Lisý a Kar. Zahradníček.

T. J. Sokol Detroit, Mich.—Schůze 1. čtvrtek v Českém Národním Domě, 3009 Tillman Ave. Starosta: Jos. Brumovský, 4510 Westland Ave., Dearborn, Mich.; jednatel: Ant. Beneš, 9728 Kensington Rd.; náčelník: Jos. Brabec, 3077 Tillman Ave.; vzdělavatel: Ad. Felix, 5524 Pacific.

T. J. Sokolice Detroit, Mich.—Schůze 2. čtvrtek v Českém Národním Domě, 3009 Tillman Ave. Starosta: Anna Kopecká, 3009 Tillman; jednatelka: Božena Elsner, 1673 Electric, Lincoln Pk., Mich.; náčelnice Myrtle Kovářk, 4718 Greenfield Rd., Dearborn, Mich.

T. J. Sokol Říp, Pittsburgh, Pa.—Schůze 1. pondělí ve 8 hodý več. v České Národní Sni, 1000 Vinial St., North Side. Starosta: Josef Král, 13 Friday St., Millvale, Pa.; jednatel: V. Ledr, 1000 Vinial St. N. S.

T. J. Sokol Moravan, Toledo, O.—Schůze poslední neděle ve 3 hod. odpo. v sokolovně, 2401 Valentine St., roh Valentine a Moravan Sts. Starosta: Štěp. Polešovský, 2310 Aberdeen Ave.; jednatelka: Anežka Rejšnerová, 2739 Starr Ave.; náčelník: Jos. Drlík ml., 2545 Consul St.; náčelnice: Blažena Stancová, 507 Whitmore St.

Zupa Střední, Chicago, Ill.

T. J. Sokol Berwyn, Ill.—Schůze 2. čtvrtek ve vlastní sni, 6459 W. 27th Place. Starosta: Fr. Stárek, 2220 S. 59th Ave; jednatel: Jindř. Vydra, 6517 W. 27th Place; náčelník: Mil. Krupička, 2534 S. Lombard Ave.; vzdělavatel: Otto Bičístě, 2635 S. Highland Ave.

T. J. Sokolice Berwyn, Ill.—Schůze 1. pátek v sni Sokola Berwyn, 6445 W. 27th Place (blíže Ridgeland Ave.). Starosta: Marie Strombach; jednatelka: Minie Samec, 6423 W. 27th Pl.; náčelnice: Blaž. Sýkorová, 6429 W. 28th Pl.

T. J. Sokol Tábor, Berwyn, Ill.—Schůze 2. pondělí ve vlastní budově, 1602 S. Clarence Ave. Starosta: Tom. Továrek, 1216 S. Lombard Ave.; jednatel: Fr. Neuman, 4122 Gunderson Ave.; náčelník: Fr. Balšánek, 2315 S. Harvey Ave.; vzdělavatel: Ad. Vik, 1223 S. 59th Ct., Cicero, Ill.

T. J. Sokolice Tábor, Berwyn, Ill.—Schůze 2. pondělí v sni Sokola Tábor, 1602 S. Clarence Ave. Starosta: Věra Pilml, 1414 Cuyler Ave.; jednatelka: Emily Dam, 1811 S. 61st Ct., Cicero, Ill.; náčelnice: Rose Meškánová, 4938 W. Walton Ave., Chicago, Ill.; vzděl. sbor: A. Křest'án, 1609 Cuyler Ave., Bes. Vondráček, Rose Smetana.

T. J. Sokol Slávský, Cicero, Ill.—Schůze 2. středu v Sokol Slávský Building, 6200 W. Cermak Rd. Starosta: A. Doležal, 2448 S. Kedzie Ave., Chicago, Ill.; jednatel: Henry Weber, 165 Wood-

side Rd., Riverside, Ill.; náčelník: Jos. Bednář, 1934 So. Homan Ave. Chicago, Ill.; vzdělavatel: V. Konečný, 2345 S. Kedzie Ave., Chicago, Ill.

T. J. Sokolice Slávké, Cicero, Ill.—Schůze 1. pátek v Sokol Slávký Building, 6200 W. Cermak Rd. Starosta: Anna Kadlecová; jednatelka: Kateřina Tupa, 9147 Lincoln Ave., Brookfield, Ill.; náčelnice: Vlasta Lindquistová; vzdělavatelka: Marie Konečná.

T. J. Sokol Chicago, Ill.—Schůze 3. pondělí v Sokol Chicago Hall, 2341-45 S. Kedzie Ave. Starosta: Rud. Miller, 1642 S. Harding Ave.; jednatel: Bedra Socha, 2738 S. Springfield Ave.; náčelník: Stan. Barcal, 2513 S. St. Louis Ave., Chicago, Ill.

T. J. Sokolice Chicago, Ill.—Schůze 2. pátek v Sokol Chicago Hall, 2341-45 S. Kedzie Ave. Starosta: Rose Loukota, 2115 S. Elmwood Ave., Berwyn, Ill.; jednatelka: A. E. Kalenda, 2448 S. Lawndale Ave., Chicago, Ill.; náčelnice: Evelyn Matějka, 2109 S. Elmwood Ave., Berwyn, Ill.; vzdělavatelka: Marie Cábová 2641 S. Avers Ave.

T. J. Sokol Cechle, Chicago, Ill.—Schůze 3. úterý v Národní sni, 1643 N. Cicero Ave. Starosta: Jos. Hobík, 1332 S. Harvey Ave.; jednatel: Jos. Boehm, 1638 N. Springfield Ave.; náčelník: Jindř. Lizner, 1906 S. 51st Ct., Cicero, Ill.

T. J. Sokol Americký, Chicago, Ill.—Schůze 2. středu v budově Sokola, 1126 W. 18th St. Starosta: Frank Škubník; jednatelka: Marie Hanke, 1313 W. 19th St.; náčelník: Rud. Kupka, 2655 S. Trumbull Ave.; náčelnice: Marie Fuková, 961 W. 19th St.

T. J. Sokol Havlíček-Tyrš, Chicago, Ill.—Schůze 1. a 3. čtvrtek ve vlastní budově, 2619 S. Lawndale Ave. Starosta: Adolf Kačer, 2434 S. Ridgeway Ave.; jednatel: Jos. Šmerda, 2606 S. St. Louis Ave.; náčelník: Václav Pilml, 2120 S. Highland Ave., Berwyn, Ill.

T. J. Sokolice Havlíček-Tyrš, Chicago, Ill.—Schůze 2. úterý v sni Sokola Havlíček-Tyrš, 2619 S. Lawndale Ave. Starosta: Emilie Welclová; jednatelka: Marie Kačerová, 2434 S. Ridgeway Ave.; náčelnice: Anna Jenny, 3142 S. Avers Ave.; vzděl. sbor: Škarýdová, Janotová, Jandová, Pilná.

T. J. Plzeňský Sokol, Chicago, Ill.—Schůze druhý čtvrtek v měsíci, 1814 S. Ashland Ave. Starosta: Chas. Kropf, 1423 W. 19th St.; jednatelka: Kat. Kubíček, 1429 S. Harding Ave.; náčelník: Josef Schnabl, 1908 S. Loomis St.; náčelnice: Emilie Janec, 1327 West 19th Street; vzdělavatel: Otto Pergler, 2419 S. 60th Court, Cicero, Ill.

T. J. Sokol Rozvoj, Chicago, Ill.—Schůze 4. čtvrtek ve škole F. B. Zdrůbek, 4624-26 N. Pulaski Rd. Starosta: Walter Hojsa, 4748 N. Keystone Ave.; jednatel: Frant. Nepeřený, 4600 Kasstone Ave.; náčelník: Mickey Hoysa, 4748 N. Keystone Ave.

T. J. Sokolice Rozvoj, Chicago, Ill.—Schůze 1. pátek ve škole F. B. Zdrůbek, 4624-26 N. Pulaski Rd. Starosta: Rose Mašek, 5621 N. Karlov Ave.; jednatelka: Rose M. Kočarek, 4624 N. Pulaski Rd.; náčelnice: Anne Martinec, 4703 N. Kewaunee Ave.

T. J. Sokol Town of Lake, Chicago, Ill.—Schůze 1. středu v sni Patronátu C.S.P.S., roh již. 48. a Honore ul. Starosta: Vác. Jánký, 5400 S. Albany Ave.; jednatel: Hynek Kouba, 5814 S. Rockwell St.; náčelník: Jerry Husa, 1509 W. 51st St.; vzdělavatel: Bohumil Lankaš, 5706 S. Campbell Ave.

T. J. Sokolice Town of Lake, Chicago, Ill.—Schůze 3. čtvrtek v sni Patronátu C.S.P.S., roh již. 48. a Honore ul. Starosta: Blanche Čihák, 5142 S. Sacramento Ave.; jednatelka: Anna Kuchlerová, 2520 W. 51st St.; náčelnice: Sylvia Forst, 7839 S. Woodlawn; vzdělavatelka: Blanche Čiháková, 5142 S. Sacramento Ave.

T. J. Sokol East St. Louis, Ill.—Schůze 1. pondělí v České Národní Sní, 1102 N. 11th St. (roh Exchange Ave.). Starosta: Ant. Cahnovský, 1628 N. 25th St.; jednatel: Václav Beran, 2524 Gross Ave.; náčelník: Adam Toupal, 1221 N. 9th St.; náčelnice: Božena Macháčová, 1220 N. 9th St.; vzdělavatel: Václav Beran.

T. J. Sokol Edwardsville, Ill.—Schůze 1. čtvrtek

v 7:30 hodý večer v Národní sni, 209 Vandana St. Starosta: Wm. F. Pour, 1015 N. Main St.; jednatel: Frant. Novák, 9 Abner Place; náčelník: Wm. F. Pour, 1015 N. Main St.; vzdělavatel: Václav Šnajdr, 133 Brown Ave.

T. J. Sokol Anton J. Čermák, Menominee, Mich.—Schůze 1. úterý v měsíci v Národní sni ZCBJ, Quimby Ave. Starosta: Adolf David, 620 Almyra St.; jednatel: Ant. Cervenka, 4500 N. St.; náčelník: Ant. Velich, 1810 Wabash Ave.; náčelnice: Agnes Hruška, 1815 Wabash Ave.

T. J. Sokol Milwaukee, Wis.—Schůze 1. čtvrtek v Českoamerické sni, 1871 N. 12th St. (roh Vine St.). Starosta: Fr. Štěpánek, 2408 N. 44th St.; jednatel: Ant. Sander, 1822 W. Cherry St.; náčelník: Fred Staňkovský, 2007 N. 14th St.

T. J. Sokolice Milwaukee, Wis.—Schůze 1. čtvrtek v Českoamerické sni, 1878 N. 12th St. (roh Vine St.). Starosta: Helen Stibor, 4330 N. 25th St.; jednatelka: Marie Šekafová, 2055-A N. 14th St.; náčelnice: Emily Faláfová, 2077 N. 16th St.

T. J. Mladočech, Racine, Wis.—Schůze poslední středu v měsíci v sni Sokol Mladočech, 1313 Lincoln St. Starosta: Josef Fetek, 723 St. Patrick St.; jednatel: Alois Stárek, 1341 Douglas Ave.; náčelník: Jerry Walrauch, 2326 Charles St.

T. J. Sokolice Mladočech, Racine, Wis.—Schůze 2. pátek v sni Sokol Mladočech, 1313 Lincoln St. Starosta: Karolina Niklová, 1637 N. Main St.; jednatelka: Filomena Pávková, 1210 Gould St.; náčelnice: Karolina Niklová, 1637 N. Main St.

T. J. Sokol St. Louis, Mo.—Schůze 2. a 4. pondělí v Národní sni, 1701 Allen Ave. Starosta: Jan J. Reiner, 1824 Allen Ave.; jednatel: Josef Král, 1806 Allen Ave.; náčelník: Wm. Šhana, 3251 Nebraska Ave.; náčelnice: Camilla Steutermannová, 2720 Allen Ave.; vzdělavatel: J. J. Reiner.

T. J. Sokol Mělník-Rosecrans, Wis.—Starosta Edw. Suchomel; jednatelka Viola Stránský; náčelník Jos. Mareš, Maribel, Wis.

T. J. Sokol Sticney, Ill.—Schůze 1. středu v sokolovně, 4135 S. Home Ave. Starosta: Václav Mejda, 6913 W. Pershing Rd.; jednatelka: Frances Vítková, 3024 S. Ridgeland Ave.; náčelník: Charles Šindelář, 3937 S. Euclid Ave.; náčelnice: Helena Malíšková, 7112 W. 40th Pl.; vzdělavatel: Jos. Vítek, 3924 S. Ridgeland Ave. a William Malý, vesměs Berwyn, Ill.

T. J. Sokol Brookfield, Ill.—Starosta: Fr. Slíva, 4148 Forest Ave.; jednatelka: Frances Píala, 4015 Forest Ave., Brookfield, Ill.

Zupa Západní, Omaha, Neb.

T. J. Sokol Brush Creek, Wilber, Neb.—Schůze 1. pondělí v měsíci. Starosta: Jos. Chmelít; jednatel: Frant. Mezera; náčelník: Karel Režábek; adresa všech: Wilber, Neb.

T. J. Sokol Crete, Neb.—Schůze 1. středu v sni T. J. Sokol. Starosta: Jos. Hojer; jednatel: Jos. F. Prášek, 615 Pine St., Crete, Neb.; náčelník: Lumír Režábek, Wilber, Neb.

T. J. Sokolice Libuše, Crete, Neb.—Schůze 1. středu v sni T. J. Sokol. Starosta: Štěpánka Kadlecová; jednatelka: Helena Kupková.

T. J. Sokol Říp, Milligan, Neb.—Schůze 1. úterý v České Národní Sní, Starosta: Václav Charvát; jednatel: Josef Sádlo; náčelník: V. V. Šmrha. Všichni v Milligan, Neb.

T. J. Sokol Omaha, Neb.—Schůze 2. středu v Sokol Auditorium, 2234 S. 13th St. Starosta: Fr. Kopecký, 2401 Q St. jednatel: Josef Tománek, 1708 "B" St.; náčelník: Ant. Kapek, 1734½ S 13th St.

T. J. Sokolice Omaha, Neb.—Schůze 3. úterý v Sokol Auditorium, 2234 S. 13th St. (roh Martha ul.). Starosta: Anna Machová, 2209 S. 15th St.; jednatelka: Blanche Bureš, 2223 S. 15th St.; náčelnice: Anež Flalová, 814 Dorcas St.

T. J. Sokolice Tyrš, Omaha, Neb.—Schůze 2. úterý v Sokol Auditorium, 2234 S. 13th St. Starosta: Marie Ptáková, 4309 S. 13th St.; jedna-

telka: Marie Dobrovolná, 824 Worthington Place; náčelnice: Frances Hulač, 4835 Frances.

T. J. Prague, Neb.—Schůze 1. úterý v Národní sni. Starosta: Josef Vlasák; jednatel: J. F. Praj; náčelník: William Perk.

T. J. Sokol Schuyler, Neb.—Schůze 2. středu v sni Z.C.B.J. Starosta: Jar. Šmíd; jednatel: Lad. Bednář; náčelník: Eduard Vařejčka; adresy všech: Schuyler, Neb.

T. J. Sokol Fuegner-Tyrš, South Omaha, Neb.—Schůze 1. pondělí v Národní sni, 5601 S. 21st St. Starosta: Louis Cinek, 5212 S. 24th St.; jednatel: Fr. Radil, 5806 S. 15th St.; náčelník: Frank Vaněk, 1924 S. 13th St.; vzdělavatel: Frank Skleňka, 3519 V St., So. Omaha, Neb.

T. J. Sokolice Libuše, South Omaha, Neb.—Schůze 2. úterý v Národní sni, 5601 S. 21st St. Starosta: Frances Calta; jednatelka: a náčelnice: Rose Holly, 5050 S. 50th St.

T. J. Sokol Cedar Rapids, Iowa.—Schůze 1. pondělí v sokolovně, 415 So. 3rd St. E. v 7:30 večer. Starosta: Dr. Thos. Suchomel, 2319 Ridge-way Drive; jednatel: Karel Pulkráb, 1003—26th St. S. E.; náčelník: Fr. Machovský, 1729 "D" St., S. W.; vzdělavatel: S. V. Shonka, 394—25th St., S. E.

T. J. Sokolice Renata Tyršová, Cedar Rapids, Iowa.—Starosta: Růž. Pfátková, 934—26th St. S. E.; jednatelka: Božena Pulkrabová, 1003—26th St. S. E.; náčelnice: Lillian Samek, 1509—7th Ave. S. E.; vzdělavatelka: Julia Bártová, 185—21st St. S. W.

T. J. Sokol Tyrš, Tábor, S. Dak.—Schůze 1. středu v měsíci. Starosta: Oldř. Kramář; jednatel: Frant. Cacek; náčelník: Miroslav Kramář.

T. J. Sokol Verdigre, Neb.—Schůze 1. neděli v sni Z.C.B.J. Starosta: Alois F. Skokan; jednatel: Josef Brož, Rt. 1; náčelník a vzdělavatel: George Skokan, Box 572, vesměs Verdigre, Neb.

T. J. Sokol Wilber, Neb.—Schůze 1. pondělí v sokolovně. Starosta: B. J. Vašák; jednatel: J. F. Kunc; náčelník: Emil Kostka, všichni ve Wilber, Neb.

T. J. Sokol Caldwell, Kansas.—Schůze 1. neděli v měsíci v 1 hod. odpo. ve své sokolovně. 12 mil na západ od Caldwell. Starosta: John Harant; jednatel: Ant. Volvaka, Caldwell, Kans.; náčelník: Jos. Nedahl, Freeport, Kans.; cvičitel: Joe Bobek.

T. J. Sokol Vyšehrad, Lucas, Kansas.—Schůze každé 2. úterý v měsíci v 8 hod. večer. Starosta: James Střiteský; jednatelka: Mrs. J. A. Novák, R. R. 3; náčelník: Ernest Stehno.

T. J. Sokol Karel Jonáš, Wilson, Kans.—Schůze 4. neděli ve 2 odp. v Národní sni ve Wilson. Starosta: Ant. Šula; jednatelka: Macie Vocásková; náčelník: Ant. Šula.

Zupa Severní, St. Paul, Minn.

T. J. Sokol Cadott, Wis.—Schůze 1. neděli v měsíci odpo., v sni Z.C.B.J. Starosta: Rudolf Muška, R. 5; jednatelka a náčelnice: Georgiana Sobola, Rt. 1, Cornell, Wis.; vzdělavatel: Bohumil Jostfek, R. 2, Cadott, Wis.

T. J. Sokol Haugen, Wis.—Schůze každou druhou neděli v měsíci večer v sni Z.C.B.J. v Haugen, Wis. Starosta: Jos. F. Šnobl, R. 3, Box 205, Rice Lake, Wis.; jednatelka: Anežka Šnobl, R. 3, Box 205, Rice Lake, Wis.; náčelník: Will. Stodola, Haugen, Wis.; vzdělavatel: Jos. F. Šnobl, R. 3, Box 205, Rice Lake, Wis.

T. J. Sokol Hopkins, Minn.—Schůze 2. pátek v City Hall. Starosta: Jos. Viska, R. 2; jednatel: Josef F. Zajíček, R. 3, Box 618; náčelník: Louis Strachota; náčelnice: Klára Pokorná, 6th Ave. So.; vzdělavatel: Josef F. Zajíček, Hopkins, Minn.

T. J. Sokol Arrowheads, Meadowlands, Minn.—Schůze 1. středu v Národní sni: Starosta: Josef Novák, Elmer, Minn.; jednatel: Jos. Pobuda; náčelník: Pavel Šrámek; vzdělavatel: Jos. Šimon; všichni Meadowlands, Minn.

T. J. Sokol Minneapolis, Minn.—Schůze 1. neděli ve 2 hod. odpo. v České Národní sni, 23rd

Ave. & Washington Ave. North. Starosta: B. E. Andrie, 3354 Upton Ave. No.; jednatelka a náčelnice: Fanča Hošek, 3350 Upton Ave.; náčelník: Vác. Chlebeček, 2840—40th Ave., Minneapolis, Minn.

T. J. Sokol New Prague, Minn.—Schůze 4. pondělí v sni Z.C.B.J. Starosta: J. M. Korbel; jednatelka: M. A. Nováková.

T. J. Sokol Pine City, Minn.—Schůze 1. neděli v 8 hod. večer v sni K. P. Starosta: Louis Volence; jed.: Josephine Volence; náčelník: L. Volence; náčelnice: Mary Vojtová; vzdělavatelka: Josephine Volencová.

T. J. Sokol St. Paul, Minn.—Schůze 4. pátek v 8 hod. večer v sni ČSPS, roh západní 7. ul. a Western Ave. Starosta: Jos. Cirkl, 781 Selby Ave.; jednatelka: Marie Srauhauser, 957 Scheffer St.; náčelník: Henry Jansen, 1055 Hazard Ave.; náčelnice: Georgiana Šmolíková, 512 Montrose Lane; vzdělavatel: Jos. Pleva, 1774 Stanford Str.

Zupa Jižní, Dallas, Tex.

T. J. Sokol Corpus Christi, Tex.—Schůze 3. středu v Nár. klub. sni. Starosta: Vác. Kučera, 1936 Ayres St.; jednatelka: V. Kučerová; náčelník a vzdělavatel: Václav Kučera, 1936 Ayres St.

T. J. Sokol Žilka, Dallas, Tex.—Schůze 2. neděli v měs. ve 3 hod. odpo. v Sokol Hall, 3700 Carl St. Starosta: Joe Jurčák, 3239 Spring; jednatelka: Marie Toberna, st., 3834 Spence; náčelník: Franta Ševestík, 112 N. Fitzburgh; náčelnice: Mary Toběrný; vzdělavatel: Franta Rendl, 2022 Second Ave.; zpravodajka: Božena Valčíková, 4015 Metropolitan Ave.

T. J. Sokol Karel Havlíček Borovský, Ennis, Tex.—Schůze 4. neděli v měsíci ve 2 hod. odpo. ve vlastní sokolovně, dvě míle východně od Ennis. Starosta: Jar. Zázvorka; jednatel: Václav F. Lažnovský, c. of Nehl Bottling Co.; náčelník: Jerry Lažnovský, R. 2, Ennis, Tex.; vzdělavatel: Jos. Vytopil.

T. J. Sokol Floresville, Tex.—Schůze 1. úterý v měsíci. Starosta: Jan Svoboda, R. 2; jednatel: Josef V. Bayer, Rt. No. 2; náčelník: Jaroslav Bayer, R. 2, Box 21; vzdělavatelka: Marie Svobodová, RFD. 5; všichni Floresville, Texas.

T. J. Sokol Fort Worth, Tex.—Schůze 3. čtvrtky v 8 hod. večer v sokolovně, 3221 N. W. 28th St. Starosta: Joe Poláček, Box 426, R. 6; jednatel: J. F. Houzvička, 801 W. Weatherford St.; náčelník Jan Bečan, 2211 Ross Ave.

T. J. Sokol Galveston, Tex.—Schůze 2. čtvrtky v sni na 27. ul. a Avenue "O". Starosta: Karel Chumchal, 1402—24th St.; jednatelka: Hedvika Stanovská, 4702 Avenue "Q"; náčelník: Karel Šiller, 3809 Ave. M¹/₄; náčelnice: Frances Stanovská, 4702 Avenue "Q".

T. J. Sokol Houston, Tex.—Schůze první pátek v měsíci v sni řádu Štefánik. Starosta: Alois Vaja, Fairbanks, Tex.; jednatel: John Kelarek, 5348 Nolda Street; náčelník: Dom. Nezval, 1551 Laird St., vesměs v Houston, Tex.; vzdělavatel: Fred Lebl, Cleveland, Tex.

T. J. Sokol San Antonio, Tex.—Schůze 1. pátek v sni čis. 2427 S. Brazos St. Starosta: Bernard Střiz, P. O. Box 712; jednatel: Lawrence V. Kalus, 2227 So. Brazos St.; náčelník: Louis Dresler, 122 Dulning Ct.; náčelnice: Hilda Balvín, 1111 So. Olive; vzdělavatel: Ferd. Malý.

T. J. Sokol Taylor, Tex.—Schůze každou 2. neděli v měsíci. Starosta: Louis Boudný, R. 2; jednatel: Daniel Cuba, R. 5, Taylor, Tex.; náčelník: Joe Schiller, R. 2, Thrall, Texas.

T. J. Sokol Yukon, Okla.—Schůze 1. neděli odpo. v měsíci. Starosta: Albert Stejskal, R. 1; jednatelka: Anna Smrčka, R. 1; náčelník: Ant. J. Stejskal, R. 1.

T. J. Sokol Praha, v Prague, Okla.—Schůze 1. pondělí v sokolovně. Starosta: Fr. Kučera; jednatel: Cyrill M. Sádlo; náčelník: Frant. Šefčík.

Zupa Pacifická, San Francisco, Cal.

T. J. Sokol Los Angeles, Cal.—Schůze 2. sobotu v měsíci v Exposit Park Recreation Hall, 39th a Nenlo Ave. Starosta: J. J. Vaněček, 1744½ N. Western Ave., Hollywood, Cal.; jednatel: Wm. F. Mizer, 3963 McClung Dr.; náčelník: Stanley Větrovec ml., 501 S. 5th Ave., Alhambra, Cal.; vzděl. výbor: Bílý, Herman, říha.

T. J. Sokolice Los Angeles, Cal.—Schůze 2. sobotu v Exposit Park Recreation Hall, 39th a Nenlo Ave. Starostka: Emille Olišar, 2015 Serrano; jednatelka: Marie Vaněček, 1744½ N. Western Ave., Los Angeles, Cal.; náčelnice: Otilie Prince, 424 W. Almond St., Compton, Cal.; (Vzděl. činnost řídí ses. náčelnice.)

T. J. Sokol Oakland, Calif.—Schůze 2. úterý v Pacific Bldg., 16th a Jefferson Sta. Starosta: Ant. M. Mlejnek, 21 Sandringham Rd.; jednatel: J. F. Mikulášek, 634—15th St.

T. J. Sokol San Francisco, Calif.—Schůze 3. pondělí v 8 hod. večer v Sokol Hall, 739 Page St. Starosta: W. C. Storek, 610 Funston; jednatel: Gustav Bosák, 660—6th Ave.; náčelník: H. Jozífek, 538 Laidly Str.; vzdělavatel: Joe Málek, 739 Page St.

T. J. Sokolice San Francisco, Cal.—Starostka: Ethel Plasil, Rt. 2, Box 2684, Redwood City, Cal.; jednatelka: Helen Smigelská, 1143 Capitol St., San Francisco, Cal.

T. J. Sokol Malin, Oregon.—Schůze 2. neděli v měsíci v České Nár. sníl. Starosta: Frant. Victorin, Box 83; jednatel: V. Zuur.

T. J. Sokol Scio, Oregon.—Schůze 1. pondělí v sníl ZČBJ. Starosta: John Tanch, 1232 E. Front Albany Ave.; náčelník: Jerry Faltus; jednatelka: Helen Krosman; vzdělavatel: Eda Rubesh, vesměs v Scio, Oregon.

T. J. Sokol Portland, Oregon.—Schůze 1. čtvrtek v sokolovně, 1416 S. E. Duke Ave. Starosta: K. Wirostek, 6528 N. E. 22nd Ave.; jednatelka: Agnes Teplý, 2947 N. E. 24th Ave.; náčelník: Kar. Výrostek, 114 W. 26th St., Vancouver, Wash.

T. J. Sokol Seattle, Wash.—Schůze 3. sobotu v měsíci. Starosta: Ant. Kusák, 3105 Bayview Ave.; jednatel: Sylv. Dvořák, 4016 Rainier Ave.; náčelník: Ant. Kos, 3052—48th Ave., S. W.

T. J. Sokol Fresno, Cal.—Starosta: Victor Němeček, R. 1, Box 253, Clovis, Calif.; jednatelka: Louise Muzer, 1380 Safford Ave., Fresno, Cal.

Z NAŠÍ MATRIKY AOS.

T. J. Sokol Omaha, Neb.—Noví členové: John Major, Ben Kassal; s přest. listem přijat Geo. Vesely. Odstoupil: Jar. Liska. Vyloučen: Jos. Pestal.

T. J. Sokol St. Louis, Mo.—Nový člen: Jan Sekyra.

T. J. Sokol Edwardsville, Ill.—Vyloučeny: Adela Leach, Otilie Landa.

T. J. Sokol Chicago.—Nový člen: Aug. Scholz. Zemřel: Anton Jambor. Suspendován: James Krajic.

T. J. Sokolice Havlíček-Tyrš, Chicago.—Nové členky: Anna Kubač, Anna Turek, Marie Prokes. Vystupují: Charlotte Vacek, Frances Dohnálek. Vyloučena: Angelina Godina. Změna jména: Bessie Burda na Machek; Marie Miller na Švec.

T. J. Sokol Fresno, Cal.—S přest. list. přijat od Sokola Los Angeles Bohumil Čech. Vyloučení: Louis Oplustic, Amelia Oplustic, Sr., Amelia Oplustic, Jr., Jerry Strmiska.

T. J. Sokol Oakland, Cal.—Nová členka: Helen Výborný; s přest. list. přijati od So-

kola San Francisco: Frank Višek, Frank Málek. Odstoupili: John Ženatý, Jos. Chaloupka, Frank Machek.

T. J. Sokol Nová Vlast, Cleveland, O.—Noví členové: Lad Pliska, Miro Lacina. Vystoupil: Wm. Blabolil.

T. J. Sokol Cleveland.—Suspendován: C. J. Houška.

T. J. Sokol San Antonio, Tex.—Odstoupila: Irma Woellert. Zemřel: Franta Tobola.

T. J. Sokol Karel Jonáš, Wilson, Kans.—Nový člen: Paul Kejř.

T. J. Sokol Ennis, Tex.—Odstoupil: Bob. Moučka. Změna jména: Libbie Petrová na Pavelka.

T. J. Sokolice Libuše, So. Omaha, Neb.—Nové členky: Olga Pochop, Zdenka Pochop, Blanche Rybar, Kamila Rybar. Odstoupila: Marie Blaha.

T. J. Sokolice Libuše, Crete, Neb.—Nová členka: Viola Dedič. Odstoupila: Marie Shramek.

T. J. Sokolice Omaha, Neb.—Nová členka: Frances Pelikan. Odstoupila: Marie Panek. Zemřela: Agnes Fiala. Změna jména: Mildred Dušek na Krejčí.

T. J. Sokol Prague, Neb.—S přest. listem přijat M. J. Havel.

T. J. East St. Louis, Ill.—Nová členka: Mildred Hrazky. Odstoupili: Josef Chmelik, Lillian Moore, Vaniček Tillie. Vyloučení: Barbora Hrabá, Clara Orišek. Změna jména: Emma Malý na Zitta. Nový člen: Trestnak George.

UKÁZKOVÁ CVIČENÍ S HUDBOU NA AKADEMIE A VEŘEJNÁ CVIČENÍ.

K dostání v úřadovně AOS.

Cvičení pro žáky.

Du, Valaši, du (pro 12 žáků).

Kominičkové (protná se žebříky) — J. Plánička.

Námořníci.

Sokolská jízda — J. Plánička.

Cvičení pro dorostence.

Až vlast zavolá (pro 9 dorostenců) — A. B. Svoboda.

Cvičení s dřevěnými obručemi (pro 5 dorostenců) — A. B. Svoboda.

Husitští bojovníci — J. Plánička.

Cvičení s břemeny (pro 10 dorostenců).

Cvičení pro muže.

Antičtí běžci (8 mužů neb urostlých dorostenců) — J. Plánička.

Cvičení s palcáty neb štíty (6 neb více cvič.) — J. Plánička.

Handžárky (9 mužů).

Rej diskobolů. — J. Kutina.

Pro žáky, dorostence, muže, dorostenky, ženy.

Tělocvičné novinky karlínské — řada II.